

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สารนิพนธ์

ของ

ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2550

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สารนิพนธ์

ของ

ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทคัดย่อ

ของ

ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2550

ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. สารนิพนธ์ กศม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยี เพื่อการทำงานและอาชีพ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี และเพื่อรวบรวมปัญหาข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารจำนวนรวมทั้งสิ้น 178 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 60 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่า $t - test$

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยมากโดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสาระการอาชีพรองลงมา ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2. ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

6. ปัญหาของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้แก่ ครูผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร ครูเน้นทักษะเฉพาะด้านไม่ครอบคลุมทุกด้าน และครูใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนน้อยไป ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้าน และใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม

THE OPINION OF SCHOOL EXECUTIVES ABOUT LEARNING MANAGEMENT
OF OCCUPATION AND TECHNOLOGY FOR SECONDARY SCHOOLS
IN PRACHUAPKHIRIKHAN PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
TASSANEE CHOTIENTIP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
March 2007

Tassanee Chotientip. (2007). *The Opinion of School Executives about Learning Management of Occupations and Technology for Secondary Schools in Prachuapkhirikhan Province*. Master's Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assoc. Prof. Dr.Suwat Watanawong.

The objectives of this research were to investigate the opinion levels of administrators about learning management of occupation and technology content group in lower secondary schools in Prachuapkhirikhan province in the areas of living and family, occupations, planning and technology, information technology, and technology at work; to compare their opinion levels classified by age, educational background, work experience, and training in occupation and technology content group within the period of 3 years; and to compile problems and suggestions of the administrators about learning management of occupation and technology content group.

The samples used in study were 178 administrators of lower secondary schools in Prachuapkhirikhan Province in academic year 2006. Tool used for data collection was a five-rating scale questionnaire with 60 items. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and t-test to compare differences among samples.

The research findings revealed that

1. The general opinion of administrators about learning management of occupation and technology content group was at the high level. When considering the individual areas, it was found that opinions at the high level were in the areas of occupations, living and family, planning and technology, information technology, and technology at work respectively.
2. The opinions of administrators with different ages were different with statistical significance at the level of .05. When considering the individual areas, it was found that the opinions in the areas of living and family, occupations, and planning and technology were different without statistical significance.
3. The opinions of administrators with different educational background both in general and in individual areas were different without statistical significance.
4. The opinions of administrators with different work experience were different without statistical significance.

5. The opinions of administrators with different training in occupation and technology content group were different with statistical significance at the level of .01.

6. The problems of administrators about learning management of occupation and technology content group were, for example, lack of knowledge of the teachers about curriculum, focus only on specific areas - not all the areas, and too little use of learning resources in community. For their suggestions, they were, for example, more training for teachers about knowledge of the learning management, the learning management of all areas, and the use of more local learning resources.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การ
งานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของ ทศนีย์ ช่อเทียนทิพย์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ สิทธิจักร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่.....เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดีเนื่องจากความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ากรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ในการศึกษาค้นคว้าซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่งกับคุณค่าของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย ที่เป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ในครั้งนี้และได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ และคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณนางอารีย์พร อรรถวุฒิกุล ศึกษาพิเศษเขตเชี่ยวชาญ นางจรัสรัตน์ สุพรรณโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษ และนายสุชาติ ปรีดีเปรม ครูชำนาญการที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการโรงเรียน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามซึ่งข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก และนางสาวฉันทนา พวงเดช กับนางสาวอุทุมพร เดชคง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ชลิตา หิรัญสุข พันโทไพรัช ช่อเทียนทิพย์ คุณสุชีพ-คุณอัมรา กระจำเอยา และเพื่อนครูโรงเรียนบ้านหนองคางที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดี

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา บุรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนปลูกฝังคุณความดี ความมานะ และความอดทน ตลอดจนให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจ และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบความคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารเกี่ยวกับความคิดเห็น	8
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้	9
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	64
ความสำคัญของการวิจัย.....	65
ขอบเขตการวิจัย.....	65
สมมติฐานของการวิจัย.....	65
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	81
 บรรณานุกรม.....	 82
 ภาคผนวก.....	 87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	99
ภาคผนวก ค.....	108
ภาคผนวก ง.....	118
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตาม อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี	42
2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน.....	44
3. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระ การดำรงชีวิตและครอบครัว โดยรวมและรายข้อ.....	45
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระการอาชีพ โดยรวมและรายข้อ.....	47
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระ การออกแบบและเทคโนโลยี โดยรวมและรายข้อ.....	48
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเทคโนโลยี สารสนเทศ โดยรวมและรายข้อ.....	50
7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระ เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพโดยรวมและรายข้อ.....	52
8 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ...	54
9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม วุฒิการศึกษา.....	55

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	56
11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี.....	57
12 จำนวนความถี่ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อสภาพของสังคมที่ต้องเตรียมคนให้สามารถเผชิญกับยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา “คน” อันเป็นทรัพยากรอันทรงคุณค่าของสังคมให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ทนต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัย การศึกษาจึงต้องเป็นพลวัต นั่นคือ ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติและสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนและกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และสอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในแง่บวกและแง่ลบอันมีผลกระทบเชื่อมโยงจากบริบทสังคมโลกเพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง แข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรี บนฐานแห่งความเป็นไทย โดยที่ประชาชนมีความสุขครอบคลุมชนและสังคมมีสันติ การพัฒนาคนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. 2542 :7)

ในสถานการณ์ของสังคมไทย กระแสการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร รวมทั้งการแข่งขันกันอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจและการค้าระดับโลกในระบบการค้าเสรี จากการที่ประเทศพัฒนาปัจจุปัจจุบันด้านต่าง ๆ ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หรือการเตรียม “คน” ให้มีคุณภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ ล้วนแต่ส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ขึ้นในสังคมอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม การศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (สมบัติ บุญประคม. 2545 : 3)

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 จึงกำหนดให้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นยุทธศาสตร์หลักในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญาและสังคม ให้เป็น “คนเก่ง คนดี และเรียนรู้อย่างมีความสุข” เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัวย ชุมชน และสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพตามแนวปฏิรูปการศึกษาจะต้องทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดที่สำคัญคือ มีความรู้คู่คุณธรรม สำหรับแนวทางในการจัดการศึกษาจะต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม

ศักยภาพ โดยมีครูเป็นกลไกสำคัญที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการและการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการชีวิตประจำวัน (ชุมพล ศรีทองกุล. 2544 : 6)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงนับว่าเป็นการจัดการศึกษาในระดับที่สำคัญยิ่งระดับหนึ่งของประเทศไทย เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต (ไพฑูรย์ ไชยสมนึก. 2547 : 1) ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ การจัดสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ ยึดแกนร่วมของการเรียนรู้(The Common Core of Learning) เพื่อต้องการบูรณาการการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่โลกกลายเป็นชั้นเรียน ได้แก่ การดูแลตนเองและสังคมโลก การสื่อสาร การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา บันที่กมนุษยชาติ โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) และช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) สาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มมีขอบข่ายสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยความรู้ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้เชิงกระบวนการ ความรู้เชิงประจักษ์ และความรู้เชิงเนื้อหา ทักษะที่จำเป็น ต้องส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น ทักษะพื้นฐาน ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะส่วนบุคคล ทักษะการจัดการทักษะในงานอาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ นอกจากจะมุ่งพัฒนาตนเองของผู้เรียนแล้วยังมุ่งเน้นความเป็นชาตินิยมความเติบโตทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ และการแข่งขันสู่ความเป็นผู้นำ (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2542 : 22)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีต่างๆมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คำนึงและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2. มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ

3. มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นั้น ถือเป็นระดับชั้นที่สำคัญเนื่องจากผู้เรียน เริ่มที่จะต้องหาความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถที่จะช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ สามารถที่จะทำงานได้อย่างมีขั้นตอน มีความสามารถและทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานเลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับงาน และสามารถคิดออกแบบสร้างดัดแปลงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ทำงานด้วยความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม และอดทน

จากสภาพการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถือได้ว่ายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรใหม่ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเองจำเป็นต้องมีการศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นไปอย่างไม่เต็มที่ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ ความรู้เฉพาะด้านเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี อีกทั้งครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา ยังต้องรับผิดชอบสอนในรายวิชาอื่นอีกทั้ง ๆ ที่ไม่มีความรู้ความชำนาญซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ ไชยสมนึก (2547 : บทคัดย่อ) กล่าวไว้ว่า เนื้อหาวิชามากเกินไป ยากต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้และไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและขาดบุคลากรโดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปใช้ประกอบการพัฒนา ปรับปรุง และวางแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3. เพื่อรวบรวมปัญหาข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปประกอบการพัฒนา ปรับปรุง และวางแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 180 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 90 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 90 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเขต 2)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 180 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 90 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการจำนวน 90 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 อายุ

1.1.1 ต่ำกว่า 40 ปี

1.1.2 40 – 60 ปี

1.2 วุฒิการศึกษา

1.2.1 ปริญญาตรี

1.2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

1.3.1 น้อยกว่า 15 ปี

1.3.2 15 – 16 ปีขึ้นไป

1.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.4.1 ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

1.4.2 เคยเข้ารับการฝึกอบรม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน คือ

- 2.1 สาระการดำรงชีวิตและครอบครัว
- 2.2 สาระการอาชีพ
- 2.3 สาระการออกแบบและเทคโนโลยี
- 2.4 สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.5 สาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 สาระการดำรงชีวิตและครอบครัว หมายถึง การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

1.2 สาระการอาชีพ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพที่สุจริต และการให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่างๆ

1.3 สาระการออกแบบและเทคโนโลยี หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหา และสามารถที่จะสนองความต้องการของมนุษย์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

1.4 สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงคุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5 สาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ครอบครัวและการประกอบอาชีพการงาน

2. ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549

3. **ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น** หมายถึง การจัดการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ช่วงชั้นที่ 3)

4. **อายุ** หมายถึง ระยะเวลาจำนวนปีที่เกิดของผู้บริหาร โรงเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งในการศึกษาค้างนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ อายุที่ต่ำกว่า 40 ปี และ อายุ 40 - 60 ปี

5. **วุฒิการศึกษา** หมายถึง ระดับความรู้ของผู้บริหาร ในการศึกษาค้างนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี

6. **ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน** หมายถึง ระยะเวลาจำนวนปีที่เริ่มปฏิบัติงานของผู้บริหาร จนถึงปัจจุบัน ในการศึกษาค้างนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ น้อยกว่า 15 ปี และ 15 - 16ปีขึ้นไป

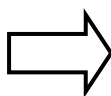
7. **การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี** หมายถึง ผู้บริหารที่เข้าร่วมประชุม สัมมนา อบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จากหน่วยงานและสถาบันต่างๆ ในรอบ 3 ปี ในการศึกษาค้างนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม และ เคยเข้ารับการฝึกอบรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร

1. อายุ
2. วุฒิการศึกษา
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ใน 5 ด้าน คือ

1. สาระการดำรงชีวิตและครอบครัว
2. สาระการอาชีพ
3. สาระการออกแบบและเทคโนโลยี
4. สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. สาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ
การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
4. ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีต่างกัน
มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบพื้นฐานการเรียนรู้

2.3 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.1 ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

และเทคโนโลยี

3.2 วิสัยทัศน์

3.3 คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.4 สาระความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.5 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.6 รายละเอียดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ช่วงชั้นที่ 3)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538 : 5) กล่าวว่า ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่าง และคำนิยามของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งการกระทำอาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

ลาวัญญ์ จักรานวัณ (2540:9) จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวไว้แล้วนั้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นการแสดงความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาของข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งได้ด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้หากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏความสำคัญของข้อคิด เห็นจะเป็นการศึกษาของแต่ละบุคคล กลุ่มคน ซึ่งมีต่อสิ่งหนึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น ความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบายแผนงาน โครงการต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานรวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้แนวทางการดำเนินงานต่างๆ บรรลุเป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้วยความเรียบร้อยและเป็นความพอใจของผู้ร่วมงาน

นพมาศ วีระเวศน์ (2542:99) กล่าวว่า ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูดเอาใจผู้ฟังก็ตามแต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

ระวีวรรณ อยู่สำราญ (สุชา จันท์เอม ; อ้างอิงจาก และสุรางค์ จันท์เอม. 2540 : 104) กล่าวว่าเป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็น และเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาดเพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ด้านเจตคติด้านใดด้านหนึ่งของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม ของแต่ละคนในการพิจารณาทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีข้ออ้างอิงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติ การตัดสินใจ ความรู้สึก ความคิด ของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้ (Learning) ปัจจุบันเป็นคำที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใช้เป็นคำหลักสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา22 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

การเรียนรู้ (Learning) เป็นคำที่ใช้ในศาสตร์ทางจิตวิทยาว่าการเรียนรู้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539 : 7) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้หมายถึง การปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิดและพฤติกรรม อันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ซึ่งควรเป็นการปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

ธนาธิป พรกุล (2544 : 53) ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องหรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติหรือได้รับประสบการณ์

อารี พันธุ์มณี (2546 : 176) ได้สรุปความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พืชยาต่าง ๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

ครอนบัค (Cronbach. n.d) สรุปว่า การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละคนได้ประสบมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้ ว่าต้องจัดกระบวนการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถ เน้นความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ความเป็นไทย การประกอบอาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีแนวการจัดการเรียนรู้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ทำได้ คิดเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. ผสมผสานความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่

กรมวิชาการ (2544 : 17) ได้กล่าวถึง กลวิธีการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี ว่าสำหรับกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี แนวความคิดหลัก (Main Concept) ของกลวิธีการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมของการพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนคือ ผู้เรียนต้องมีทั้งความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม
2. การจัดการเรียนรู้ต้องกำหนดเป็นงาน (Task) โดยแต่ละงานต้องเป็นไปตามโครงสร้างการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยี 7 หัวข้อคือ
 - 2.1 ความหมายของงาน
 - 2.2 ความสำคัญของประโยชน์ของงาน
 - 2.3 มีทฤษฎีสนับสนุนหลักการของงาน
 - 2.4 วิธีการและขั้นตอนของการทำงาน
 - 2.5 กระบวนการทำงาน การจัดการเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และแนวทางในการประกอบอาชีพ
 - 2.6 การนำเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ ๆ
 - 2.7 คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมในการทำงานและประกอบอาชีพผู้สอนสามารถสอนแต่ละงานครบทั้ง 7 หัวข้อก็ได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องสอนครบทั้งมาตรฐานด้านความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม
3. การจัดการเรียนรู้ผู้สอนสามารถนำความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม จากสาระภายในกลุ่มมาบูรณาการกันได้ และนำสาระจากกลุ่มวิชาอื่นมาบูรณาการกับสาระของกลุ่มการเรียนรู้และเทคโนโลยีก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานตามกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น กระบวนการทำงาน กระบวนการคิด กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ฯลฯ จนเกิดทักษะในการทำงาน และได้ชิ้นงาน รวมทั้งสร้างพัฒนางาน และวิธีการใหม่
4. จัดการเรียนรู้ได้ทั้งภายในชั้นเรียนนอกชั้นเรียน โดยจัดในสภาพปฏิบัติงาน แหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ ฯลฯ ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของสถานศึกษา ผู้เรียนและดุลยพินิจของผู้สอน โดยคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี
5. จัดการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดงานที่มีความหมายกับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ความสำคัญ เห็นคุณค่า ย่อมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมทางร่างกายอุปนิสัย สติปัญญา และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

ในการเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นอกจากจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวผู้เรียนแล้ว สิ่งที่คุณสอนจะลืมไม่ได้ก็คือ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ได้อย่างสมดุลเช่น

- แหล่งการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้มีอยู่ทั่วไป ที่สำคัญ คือ โรงเรียน ครอบครัว ชุมชน สถานที่ต่าง ๆ สิ่งแวดล้อม บุคคลทั้งเพื่อนผู้เรียน และบุคคลในชุมชนล้วนแต่เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ครูผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สัมผัส ได้สำรวจ ได้สังเกต ได้ซักถาม สัมภาษณ์ ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

- การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน กระตุ้น และให้กำลังใจผู้เรียนที่ค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งแนววิธีการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการคิดวิเคราะห์ มีการถกเถียงแก้ปัญหา ทำงานร่วมกันกับเพื่อน รู้จักการวางแผนการ ปฏิบัติงาน เลือกวิธีการปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินการปฏิบัติตามแผนงาน และประเมินงานมี การประชุมปรึกษาหารือ ประมวลข้อเท็จจริงหรือข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์หาข้อสรุปเป็นความรู้ที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง

บลูม (Bloom. n.d.) อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงเมื่อเกิดการเรียนรู้ว่า เมื่อบุคคลเกิดการ เรียนรู้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (Cognitive Domain) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้มากขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม(Affective Domain)หมายถึง เมื่อบุคคลได้เรียนรู้สิ่งใหม่ก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึทางด้านจิตใจ ความเชื่อ ความสนใจการเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ(Psychomotor Domain) หมายถึง การที่บุคคล ได้เกิดการเรียนรู้ทั้งในด้านความคิด ความเข้าใจและเกิดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ความสนใจแล้ว นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ จึงทำให้เกิดความชำนาญมากขึ้น เช่น การใช้มือ เป็นต้น

ดังนั้นสรุปได้ว่าการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่ พฤติกรรม ใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจาก การตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พืชยาต่างๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ ซึ่งผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพได้ การจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนการสอนทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียนกล่าวคือ ลด บทบาทของครูผู้สอนจากการเป็นผู้บอกเล่า บรรยาย สาธิตเป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ กิจกรรมต่างๆ จะต้องเน้นที่บทบาทของผู้เรียนตั้งแต่เริ่ม คือ ร่วมวางแผน การเรียน การ วัดผลประเมินผล สำหรับแนวการจัดการเรียนรู้นั้น ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควร พิจารณาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มีหลักการทฤษฎีที่ยาก ชับซ้อน อาจจัดแยกเฉพาะเรื่องและควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียน เกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้

2.2 องค์ประกอบพื้นฐานการเรียนรู้

แนวความคิดองค์ประกอบของการเรียนรู้ นั้นมีรายละเอียดหลายด้าน ในที่นี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึงเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัย โดยมีผู้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

ดอลลาร์ด ; และไมล์เลอร์ (Dollard ; & Miller. 1981 : 45) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

1. แรงขับ (Drive) คือ แรงขับปฐมภูมิ (Primary Drive) เช่น ความหิวกระหาย และแรงขับทุติยภูมิ (Secondary Drive) ความต้องการทางจิต และสังคม เช่น การต้องการความรัก ความปลอดภัย แรงขับทั้งสองมีผลให้เกิดปฏิกิริยาอันนำไปสู่การเรียนรู้

2. สิ่งเร้า (Stimulus) เป็นตัวทำให้เกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมสิ่งเร้าอาจจะเป็นเหตุการณ์หรือวัตถุ อาจเกิดขึ้นจากภายในหรือภายนอกร่างกาย

3. อาการตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือผลทางพฤติกรรมของสิ่งเร้าอาจมองเห็นได้ชัดหรือไม่ก็ได้มักเกิดตามหลังสิ่งเร้าเสมอ

4. สิ่งเสริมแรง (Reinforcement) คือ เป็นสิ่งที่มาเพิ่มกำลังให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับอาการตอบสนอง เช่น รางวัล ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้มาก สิ่งเสริมแรง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นสิ่งเสริมแรงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ บำบัดความต้องการหรือลดแรงขับโดยตรง เช่น อาหารสำหรับผู้ที่กำลังหิว สิ่งเสริมแรงทุติยภูมิ เช่น เงิน ชื่อเสียง

มูนน์ (Munn. 1974 : 245) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ 6 ประการ คือ

1. ความต้องการ (Need) บุคคลต้องตอบสนองความต้องการ ดังนั้นความต้องการจึงเป็นเหตุสำคัญของพฤติกรรม คือการเรียนรู้เกิดเนื่องจากความต้องการ

2. เครื่องล่อ (Incentives) และสิ่งจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ อย่างมีจุดมุ่งหมาย

3. ศักยภาพในการตอบสนองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง (Response Potential Variable Behavior) การเรียนรู้จำเป็นต้องมีศักยภาพในการตอบสนอง ซึ่งจะ使得พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป

4. อุปสรรคที่จะไปสู่เป้าหมาย (Barriers to Goals) ต้องมีการวางแผนทางที่จะแก้ไขอุปสรรคให้ดีขึ้นเพื่อให้การเรียนรู้สัมฤทธิ์ผล

5. การเลือกและกำจัดในการตอบสนอง (Selectivity and Elimination of Responses) ในกระบวนการเรียนรู้ การตอบสนองของแต่ละคนไม่เหมือนกัน แต่ละคนจะเลือกใช้การตอบสนองที่เหมาะสมกับตัวเอง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้ ประกอบด้วย สถานภาพของผู้เรียน วุฒิภาวะ ความพร้อมความไม่พร้อมภายในและภายนอก สถิติปัญญา ความจำ พฤติกรรม และการตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนนั้น

2.3 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ดังนี้

2.3.1 ครูผู้สอน บทบาทของครูผู้สอนเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาวิชามาเป็นผู้กระตุ้น ผู้เรียนให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ เรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนในบางเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ ๆ ส่วนบทบาทของผู้เรียนคือเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจนได้ข้อค้นพบและข้อสรุปได้ แต่ผู้สอนกลับมีความสำคัญมากขึ้น เพราะบทบาทของผู้สอนจะมากขึ้น ผู้สอนต้องเป็นคนเก่ง มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในสาขาที่สอนจึงจะสามารถแนะนำผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง มีการเตรียมการสอนอย่างดี รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล รู้จักผู้เรียนในด้านความรู้ความสามารถ อุปนิสัยใจคอ สุขภาพร่างกาย การประพฤติปฏิบัติ ผู้สอนต้องเตรียมบทเรียน กิจกรรมและสถานการณ์ที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ผู้เรียนจะใช้ศึกษา เตรียมคำถามที่จะซักถาม เป็นต้น ผู้สอนจะต้องมีเมตตา ห่วงดีต่อผู้เรียน ให้ความรักความอบอุ่น รู้จักให้อภัยผู้เรียนเมื่อทำผิดพลาดแนะนำด้วยความหวังดีต่อผู้เรียน ความเป็นมิตร มีความอดทน เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและเรียนด้วยความสุข ในด้านการปฏิบัติงานสอนของครูผู้สอน องค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้การสอนประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดีนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในด้านทักษะการสอนและเทคนิคการสอนเป็นอย่างดี เพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น และผู้เรียนเกิดความเข้าใจตรงกับความต้องการของครูผู้สอน (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2545 : 168 -169) ได้สรุปว่าทักษะการสอนคือ ความชำนาญในการสอนโดยใช้ความสามารถดำเนินการสอนอย่างคล่องแคล่ว ราบรื่น และเรียบร้อย ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความกระจำในบทเรียนโดยใช้เวลาน้อย

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 140) เสนอกระบวนการสอนของครูยุคใหม่ซึ่งมีทั้งหมด 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์วิจัย เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลอาจต้องทดสอบเพื่อดูพัฒนาการของเด็ก ดูข้อมูลภูมิหลัง พื้นความรู้ความสามารถทางการเรียน และความต้องการของผู้เรียนเช่นเดียวกับแพทย์ที่รักษาคนไข้จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ก่อน

2. วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้ศาสตร์เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้หรือเทคนิคพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เข้ามาช่วยเพื่อดูว่าเด็กมีศักยภาพทางปัญญาด้านไหนมากน้อยเท่าใดหากครูไม่มีความสามารถที่จะวิเคราะห์โดยวิธีนี้ ก็จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเพื่อวิเคราะห์หาศักยภาพของผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนคนนั้น มีปัญหาในเรื่องความพิการเบื้องต้น ครูก็สามารถช่วยเหลือแนะนำเพื่อจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพและ

ความสามารถของผู้เรียนได้ การวิเคราะห์เช่นนี้ครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่มีสติปัญญาสูงโดยส่วนรวมหรือมีความอัจฉริยะด้านใดด้านหนึ่งสามารถที่จะพัฒนาไปได้เต็มตามศักยภาพ

3. ร่วมมือกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์ครูกระตุ้นความต้องการของเด็กได้โดยการช่วยเด็กสร้างวิสัยทัศน์หรือความฝันว่าเขาควรจะไปให้สุดได้เท่าใดเพื่อที่จะสร้างพลังและแรงจูงใจ แม้ในเด็กเล็กอาจดูเป็นความฝันที่ห่างไกล แต่เมื่อเติบโตขึ้นความฝันจะใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคนมากยิ่งขึ้น

4. ร่วมวางแผนการเรียนรู้ การเรียนรู้เป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้เรียนหน้าที่ครูเป็นผู้ร่วมวางแผน เป็นผู้ให้คำแนะนำ ในฐานะผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์มากกว่า แต่การวางแผนการเรียนรู้จริงๆ นั้นเป็นเรื่องของผู้เรียน ประเด็นนี้อาจมีหลายคนเถียงว่าครูมีความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนมากกว่าเด็ก ซึ่งก็เป็นความจริงแต่การวางแผนโดยไม่让孩子มีส่วนร่วม จะไม่ช่วยให้เด็กพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เด็กอาจจะต้องฟังครูตลอดเวลา การเรียนจะสิ้นสุดในห้องเรียน เราจะไม่สามารถปลูกฝังให้เด็กรู้จัก “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ได้ ดังนั้น การวางแผนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายภาคเรียน ตลอดจนการวางแผนตลอดหลักสูตรจึงควรเป็นหน้าที่ของผู้เรียน

5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียนเมื่อวางแผนการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยครูก็จะต้องให้คำแนะนำและช่วยเหลือในเรื่องการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งจะเป็นขั้นตอนที่จะเข้ามาทดแทนขั้นตอนการสอนเดิม คือแทนที่ครูจะบอกเนื้อหาให้แบบเดิม ครูก็เพียงแค่แนะนำเนื้อหาบางส่วนและวิธีการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

6. สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูคือเป็นผู้สนับสนุนสรรหาสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

7. ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองขั้นตอนนี้อาจเป็นเรื่องยากและเรื่องใหม่สำหรับครู เพราะครูที่คุ้นเคยกับการสอนแบบเดิมจะไม่อดทนที่จะปล่อยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง จะหันกลับไปใช้วิธีบอกให้ท่องจำอย่างเดิม วิธีที่ดีที่สุดคือ ครูต้องจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความถนัดของผู้เรียน อาจจะเรียนคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยให้อิสระและเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ครูจะสังเกตอยู่ห่าง ๆ ถ้าผู้เรียนไม่ร้องขอครูไม่จำเป็นต้องเข้าไปแนะนำมากนัก ยกเว้นกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการตามแผนที่วางไว้ได้ ครูอาจจำเป็นต้องเข้าไปช่วยเหลือแนะนำในเรื่องการเรียนรู้บ้างเป็นครั้งคราว

8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจหน้าที่ของครูคือ ต้องเสริมพลังแก่นักเรียนอธิบายหรือแนะนำให้นักเรียนตั้งใจเรียนต่อไปเนื่องจากอาจมีเด็กบางคนต้องการกำลังใจและบางคนไม่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ครูต้องทำทุกวิธีที่จะกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียนต่อไปได้

9. ร่วมประเมินผล หน้าที่ของครูในชั้นประเมินผลจะไม่วัดผลฝ่ายเดียวแบบเดิม แต่จะให้คำแนะนำเรื่องการวัดผลประเมินผลโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนด้วยตนเองเพื่อ ดูว่าสามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนยังไม่บรรลุผล ตามที่วางไว้ก็จำเป็นต้องกลับไปวางแผนและแก้ไขใหม่

10. เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ นักเรียนนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการเรียนใหม่

ถ้าครูผู้สอนปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าวเป็นภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม ภาพที่ ครูยืนอยู่หน้าชั้นใช้เพียงชอล์กกับกระดานและบอกให้ผู้เรียนท่องจำ จะเป็นอดีตไปอย่างสิ้นเชิงครู ยุคใหม่จะมีบทบาทเป็น“ผู้อำนวยความสะดวก”ผู้ให้คำแนะนำและเสริมพลังแก่นักเรียนเพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดการจัดกระบวนการ เรียนรู้ของครูมืออาชีพ ไว้ดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ ; และคณะ. 2543 : 8)

1. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติ และพัฒนาจนเต็มศักยภาพของตนเอง

2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ฝึกกระบวนการคิด ฝึกปฏิบัติและฝึกปรับปรุงสามารถเผชิญหน้ากับสถานการณ์และ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

4. การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้คิดปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์จริงให้ผู้เรียน ทำได้โดยคิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

5. จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และมีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนา ผู้เรียนตามศักยภาพ

7. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจนเต็มความขีดความสามารถ โดยใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เข้าช่วยเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตครูผู้สอนเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญมาก

นอกจากครูผู้สอนจะต้องมีความรู้พื้นฐานดังกล่าวแล้ว ครูผู้สอนต้องมีการจัดการเรียนรู้ ที่ดีมีคุณภาพจะต้องมีการออกแบบการสอนแผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้หรือแผนการสอน ซึ่งเป็น เอกสารที่จะช่วยให้ครูนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมาย ของการศึกษาและเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ไพฑูริย์ ไชยสมนึก. 2547:25 ; อ้างอิงจาก สบป ลักษณะ. 2534 : 3)ได้เสนอแนะครูผู้สอนที่จะต้อง จัดทำแผนการสอนล่วงหน้าเพื่อครูผู้สอนเองจะได้มีการออกแบบและเตรียมการสอน จัดทำแผนการ

สอนโดยพิจารณาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประกอบ เช่น หนังสือค้นคว้าอ้างอิง วัสดุอุปกรณ์ สำหรับผู้เรียนฝึกปฏิบัติมีรายละเอียดของกิจกรรมการเรียน การสอนในแต่ละหัวข้อย่อยของเนื้อหา หรือสำหรับการสอนแต่ละครั้ง สิ่งที่ต้องปฏิบัติในการวางแผนการสอนคือ

1. ศึกษาหลักสูตรเพื่อดูวัตถุประสงค์ของวิชาที่จะสอนพิจารณาคำอธิบายรายวิชา
2. ศึกษาคู่มือหลักสูตร เอกสารคู่มือการสอน เพื่อให้เข้าใจจุดเน้นเข้าใจบทบาทของผู้บริหารและครูผู้สอน
3. นำโครงสร้างเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์รายวิชา มากำหนดหัวข้อเนื้อหาย่อย จุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง
4. ศึกษาตัวอย่างแนวการสอนนำมากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและ จำนวนคาบให้เหมาะสมกับหัวข้อเนื้อหาย่อย ๆ และจุดประสงค์

2.3.2 ผู้บริหาร การบริหารเป็นกระบวนการที่เป็นตัวจักรสำคัญในการให้ผู้บริหาร ขับเคลื่อนให้การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในโรงเรียนเกิด สัมฤทธิ์ผลซึ่งผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ตลอดจนได้รับการฝึกอบรม มาพอสมควรจึงจะสามารถบริหารงานในหน้าที่รับผิดชอบให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 กำหนดว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้ อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” บทบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นการกำหนดสิทธิให้คน ไทยมีโอกาสดำเนินการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเสมอภาคกัน การจัดการศึกษาของโรงเรียน จะบรรลุตามเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใดจะต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานสัมพันธ์กัน ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนในการบริหารจัดการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับ ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขตาม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการบริหารงานทุกด้านของ โรงเรียน จึงเป็นผู้มีบทบาทในการเป็นผู้นำให้คณะครูและบุคลากรในโรงเรียนทุกคนปฏิบัติงานอย่าง มีประสิทธิภาพเพื่อให้งานบรรลุผลความสำเร็จของการบริหารงานโรงเรียนหรือคุณภาพการจัด การศึกษา จึงขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ โดยการจัดการศึกษาของโรงเรียนจะต้อง พัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ จำนวน 38 มาตรฐานซึ่ง มาตรฐานด้านการบริหารสถานศึกษา ได้แบ่งงานบริหารงานของโรงเรียนไว้ 4 งาน ได้แก่บริหาร วิชาการ บริหารบุคคล งานบริหารทั่วไป และบริหารงบประมาณ นอกจากนี้ สถานศึกษาจะต้องจัด ให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นมาตรการในการควบคุมตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน การศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 (สำนักบริหารการการศึกษา. 2545 : 3)

แคทซ์ (Katz. n.d.) กล่าวว่าทักษะที่จำเป็นของผู้บริหารมีอยู่ 3 ทักษะตามทฤษฎีของ Robert L.Katz ที่เรียกว่า ทฤษฎี 3 ทักษะ ของ แคทซ์ (Katz's Three Skills Theory) อธิบายไว้ดังนี้

1. ทักษะทางเทคนิค (Technical Skills) เป็นทักษะที่ผู้บริหารจะใช้ความรู้ความสามารถ วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบริหารงาน ซึ่งทักษะทางเทคนิคนี้จะเกิดขึ้นจากการฝึกอบรม เกิดขึ้นจากการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ และจากประสบการณ์ จนทำให้ผู้บริหารมีความชำนาญในการบริหารงาน จะเห็นได้ว่าทักษะนี้เป็นทักษะที่ผู้บริหารทำงานกับสิ่งของ

2. ทักษะทางมนุษย์ (Human Skills) ไม่ใช่ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ เป็นทักษะที่ผู้บริหารจะต้องทำงานกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำ มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน รู้วิธีสร้างทีมงานเพื่อให้การบริหารงานสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าทักษะนี้จะเกี่ยวกับคน ผู้บริหารจะต้องใช้คนให้เหมาะสมกับงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถและความสนใจของบุคคลนั้น ๆ

3. ทักษะทางความคิดรวบยอด (Conceptual Skills) เป็นทักษะที่ผู้บริหารจะสามารถมองเห็นภาพรวมภายในองค์กร และสามารถที่จะมองเห็นและเข้าใจในความซับซ้อนภายในองค์กร สามารถที่จะผสมผสานเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ขององค์การให้เข้ามาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และตลอดจนสามารถที่จะมองเห็นส่วนย่อยขององค์การที่จะมีผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ ภายในองค์การจะเห็นว่าทักษะนี้จะเกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้บริหารที่จะมองภาพรวมขององค์การจากองค์ประกอบย่อย ๆ ภายในองค์การและสามารถนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ Katz ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าผู้บริหารในแต่ละระดับต้องการทักษะทั้งสามทักษะนี้แตกต่างกัน ผู้บริหารระดับสูงต้องการทักษะทางเทคนิคน้อยกว่าผู้บริหารระดับต่ำ แต่จะต้องการทักษะทางความคิดรวบยอดมากกว่าผู้บริหารระดับต่ำ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารระดับสูงจำเป็นต้องมองเห็นความสัมพันธ์ การผสมผสานเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ภายในองค์การอย่างชัดเจน แต่ผู้บริหารระดับต่ำจำเป็นที่จะต้องรู้ทักษะทางเทคนิคอย่างชัดเจนเพราะจะต้องทำงานกับผู้ปฏิบัติงานโดยตรง จะต้องสอนให้ผู้ปฏิบัติงานในการทำงาน เช่น ถ้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนจะต้องรู้วิธีสอนที่ดี รู้วิธีสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน รู้วิธีวัดผลประเมินผลที่ดี รู้วิธีที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น สำหรับทักษะทางมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับใดก็มีความสำคัญและจำเป็นในการบริหารงานทั้งนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำโรงเรียนจึงมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความสำเร็จของโรงเรียน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 8 ประการ ได้แก่ 1)การวิเคราะห์นโยบายและการสังเคราะห์งาน 2)การบริหารงานในสถานศึกษา 3)การกำกับดูแลงานในสถานศึกษา 4)การเป็นผู้นำ 5)การส่งเสริมสนับสนุน 6)การรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อกรมต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ

เปิดเผยต่อสาธารณชน 7)เสนอแนะข้อคิดเห็นในการปรับปรุงพัฒนางาน ระเบียบและข้อปฏิบัติต่อกรมต้นสังกัด 8)ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย (จันทร์ธานี สงวนนาม. 2545 : 135) จะเห็นว่างานของผู้บริหารสถานศึกษาจะครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดนโยบายวางแผนงาน สนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกต่อการทำงาน ตลอดจนมีหน้าที่กำกับติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานให้หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ จึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้การบริหารงานในโรงเรียนบรรลุตามเป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของโรงเรียน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่ง เป็นการบริหารจัดการเพื่อมุ่งสร้างให้ผู้เรียนเกิดลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์และสนองต่อความต้องการของสังคมตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ขอบข่ายของการบริหารงานจึงต้องครอบคลุมกิจกรรมทุกด้านที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะครบถ้วนตามความคาดหวัง จากขอบข่ายของงานดังกล่าว งานวิชาการจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรงทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลผลิตทางการศึกษามีคุณภาพหรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับงานวิชาการเป็นสำคัญ นับว่างานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารงานโรงเรียนและเป็นงานหลัก ส่วนงานอื่น ๆ นั้นถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญรองลงมา

2.3.3 ผู้เรียน เป็นผลผลิตขั้นสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตโดยตรงของการศึกษาให้มีคุณลักษณะที่มีศักยภาพ (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. 2542 : 1) และความสามารถที่จะพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่ความสำเร็จได้ (วัฒนาพร ระเบียบทุกข. 2541 : 2) คุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย

1. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนและรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. การมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. การมีความสามารถที่จะรับ ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีได้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม
4. การมีความสามารถในการแก้ปัญหา และเผชิญกับสถานการณ์ใหม่
5. การรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ
6. ความตระหนักในการมีส่วนร่วมที่จะรักษาวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การปกครองระบอบประชาธิปไตย และคุณธรรมตามหลักศาสนา

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ วิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก นนธิจันทร์ ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ให้ความสำคัญทางความคิด มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ และมีคุณธรรมจริยธรรม ให้สอดคล้องตามแนวปฏิรูปการศึกษานั้นมีหลายวิธี แต่จุดสำคัญของวิธีการเหล่านั้น คือ การให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติ และแสวงหาความรู้อย่างแท้จริง (สมนึก นนธิจันทร์.

2540 : 38) และวิธีการ “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” คือวิธีการที่มีคุณค่า เพราะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่จะสนับสนุนให้ความเชื่อว่า “มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะบรรลุศักยภาพสูงสุดของตน 100 %” (วัฒนาพร กระจับทุกษ์. 2541 : 7) และทิศนา แคมณี กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ทิศนา แคมณี. 2542 : 15) นอกจากนี้ นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข กล่าวว่า “กระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข. 2540 : 35) เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังสาระที่กำหนดไว้ในหมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการของการศึกษาที่ว่า “การศึกษามีความสำคัญสูงสุด และมีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ฉะนั้นจะต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” (มาตรา 6) และในสาระหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” (มาตรา 22) และจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (มาตรา 24) ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (มาตรา 30) (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 22 – 29)

สรุปได้ว่าองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูผู้สอนเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร ครูผู้สอนจะต้องสามารถนำความมุ่งหวังของหลักสูตร มาทำแผนจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน ซึ่งเป็นเอกสารที่จะช่วยให้ครูนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งการสอนที่ดีที่สุด คือการสอนที่ครูผู้สอนไม่เป็นผู้บอกความรู้หรือให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง แต่ครูผู้สอนจะเน้นกิจกรรม เชิงกระบวนการให้ผู้เรียนมีโอกาสนับปฏิบัติกิจกรรมหาความรู้ และพัฒนาความสามารถต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้บริหารในฐานะ

ผู้นำองค์กรจะต้องมีความรู้ทางวิชาการและต้องใช้ศักยภาพ วางแผนการพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอน ประสพการณ์เทคนิควิธีต่างๆ มีการนิเทศต้องมีการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อประสานความสัมพันธ์อันดีกับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุดต่อไปที่จะทำให้งานเป้าหมายการศึกษาของชาติบรรลุผลสำเร็จ

3.หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.1 ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้านภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยีสากลมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คำนึงค่านิยม คุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ. 2546 : 9)

3.2 วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เน้นกระบวนการทำงานและการจัดการอย่างเป็นระบบ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงานและการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมทั้งการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงกำหนดการเรียนรู้ที่ยึดงาน กระบวนการจัดการและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็น ในการทำงานและการแก้ปัญหา งานที่นำมาฝึกฝนเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของกลุ่มนั้น เป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม

และงานเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งงานทั้ง 2 ประเภทนี้เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแล้ว ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังและพัฒนาให้มีคุณภาพและคุณธรรม การเรียนรู้จากการทำงานและการแก้ปัญหาของกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ทักษะและความดีที่หลอมรวมกันจนก่อให้เกิดเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งด้านคุณภาพและคุณธรรมตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด (กรมวิชาการ. 2546 : 11)

3.3 คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2. มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่

3. มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

เมื่อจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3) หรือช่วงชั้นที่ 3 ผู้เรียนต้องมีความสามารถช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและชุมชน ทำงานอย่างมีขั้นตอนมีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานเลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับงานสามารถคิดออกแบบสร้างดัดแปลงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัดอดออม อดทน ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี (กรมวิชาการ. 2546 : 11 - 12)

3.4 สาระและขอบข่ายของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กรมวิชาการ (2546 : 19 – 20) สาระและขอบข่ายของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีประกอบด้วย

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัวเป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจงานบ้าน

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝัง ลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาในการทำงาน มีความรับผิดชอบ สะอาด มีระเบียบ ประหยัด อดออม อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานเกษตร

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ตามกระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานช่าง

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่าง ซึ่งประกอบด้วย การบำรุงรักษา การติดตั้ง/ประกอบ การซ่อมและการผลิตเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

งานประดิษฐ์

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่เน้นความสร้างสรรค์ โดยเน้นความประณีตสวยงามตามกระบวนการงานประดิษฐ์และเทคโนโลยี และเน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตามกฎหมายท้องถิ่นและสากล

งานธุรกิจ

เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

สาระที่ 2 การอาชีพเป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพสุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงาน และอาชีพเป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

3.5 **มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี**
 กรมวิชาการ (2546 : 37 - 46) สาระมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ของกลุ่ม
 สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ คุณธรรม จิตสำนึก ในการใช้
 พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงาน
 บ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการและวิธีการ ขั้นตอน
 กระบวนการทำงาน การจัดการและสามารถทำงานตามขั้นตอน
2. เลือกใช้ เก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน
3. มีความคิดริเริ่มในการทำงาน
4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน
5. ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงาน และการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม
 การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผนและประเมิน
 การดำเนินงาน
2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกกลุ่มและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม
3. สามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหาและแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม
5. มีความตั้งใจ เอาใจใส่และทำงานจนสำเร็จพอใจและยอมรับการทำงาน ทำงาน
 อย่างมีความสุข มีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความประณีตรอบคอบปลอดภัยและสะอาด

สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ ทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดี
 ต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

เข้าใจหลักการและมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอาชีพสุจริตให้มีคุณภาพ

เห็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ภูมิปัญญาจิตนาการและความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของ เครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี
2. เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี
3. เลือกเทคโนโลยีมาประยุกต์ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ออกแบบ และสร้างสิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัยทดสอบและปรับปรุงแก้ไขประเมินผล และนำเสนอแนวคิด
5. เปรียบเทียบสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีการที่ได้จากเทคโนโลยีที่ใช้ในท้องถิ่น ทั้งด้านคุณภาพความเหมาะสม การเป็นที่ยอมรับ ความคุ้มค่าต่อการใช้งานและเลือกใช้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและมีผลดีต่อสิ่งแวดล้อม
6. มีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า ใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีคุณธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เห็นความสำคัญของข้อมูลและแหล่งข้อมูล
2. รวบรวมข้อมูลที่สนใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้
3. จัดเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ
4. รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. เข้าใจหลักการทำงานเบื้องต้นและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์
6. เข้าใจขั้นตอนการใช้งานคอมพิวเตอร์
7. ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลและความรู้จากแหล่งข้อมูล
8. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม
9. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการแก้ปัญหา

10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานจากจินตนาการ หรืองานที่ทำในชีวิตประจำวัน
อย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐานที่ 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา
การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิด
สร้างสรรค์

3.6 รายละเอียดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

หัวข้อเรื่อง	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สาระที่ 1 การดำรงชีวิต และครอบครัว ● งานบ้าน	- งานทำความสะอาด บ้านและเครื่องใช้ใน บ้าน และบริเวณบ้าน หรือ - งานเนา สอย และด้น หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานประกอบอาหาร ประเภทจานเดียว หรือ - งานทำน้ำผลไม้ หรือ - งานถนอมอาหาร/ ผลไม้ด้วยการเชื่อม/ ตากแห้ง/แช่อิ่ม/กวน หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานซักรีดเสื้อผ้า ประเภทต่าง ๆ หรือ - งานดัดแปลงเสื้อผ้า หรือ - งานตัดเย็บ หรือ - งานประกอบอาหาร หรือ งานอื่น ๆ ฯลฯ
● งานเกษตร	- งานปลูกผักสวน คราวโดยใช้เทคโนโลยี ชีวภาพหรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ โดยใช้ เทคโนโลยีชีวภาพ - งานเลี้ยงสัตว์บก หรือ งานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานปลูกพืชเศรษฐกิจ ระยะสั้น - งานเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ
● งานช่าง	- งานบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องใช้ใน บ้าน หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานซ่อมแซม เครื่องใช้ไฟฟ้า หรือ - งานติดตั้งประกอบ อุปกรณ์ท่อและสุขภัณฑ์ หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานผลิตอุปกรณ์ เครื่องใช้ในบ้าน หรืองาน อื่น ๆ ฯลฯ

หัวข้อเรื่อง	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
● งานประดิษฐ์	- ประดิษฐ์ของใช้จากวัสดุธรรมชาติหรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานประดิษฐ์ของประดับตกแต่งจากวัสดุเหลือใช้หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานประดิษฐ์ของใช้ของประดับตกแต่งจากวัสดุท้องถิ่นที่สะท้อนเอกลักษณ์ไทย หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ
● งานธุรกิจ	- ธุรกิจในชีวิตประจำวัน หรือ - งานซื้อขายสินค้าและบริการหรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานติดต่อสื่อสารและการใช้บริการกับหน่วยงานต่าง ๆ หรือ - งานจัดเก็บเอกสารหรือการรักษาและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภคหรืองานอื่น ๆ ฯลฯ	- งานบันทึกบัญชีเงินสดหรือ - งานฝากเงิน ถอนเงิน และโอนเงินผ่านธนาคารหรือ - องค์กรธุรกิจ หรือ - การจัดการที่บูรณาการกับงานในสาระที่ 1 หรืองานอื่น ๆ ฯลฯ
สาระที่ 2 การอาชีพ	- พัฒนางานจากสาระที่ 1 เพื่อการจัดจำหน่าย	- พัฒนางานจากสาระที่ 1 เพื่อการจัดจำหน่าย	- พัฒนางานจากสาระที่ 1,3 และ 4 เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนตามโครงการพระราชดำริ
สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี	- ความหมาย ความสำคัญประโยชน์และระดับของเทคโนโลยี - กระบวนการเทคโนโลยี - การสร้างผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตนเองโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ฯลฯ	- การสร้างผลิตภัณฑ์หรือวิธีการตามความต้องการของตนเองโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี - การเลือกและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในประเทศ ฯลฯ	- การสร้างผลิตภัณฑ์หรือวิธีการตามความต้องการของตนเองโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี - ประโยชน์และผลกระทบจากผลิตภัณฑ์หรือวิธีการที่ได้จากเทคโนโลยีที่ใช้ในประเทศ ฯลฯ

หัวข้อเรื่อง	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สาระที่ 4 เทคโนโลยี สารสนเทศ	- การประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศ - เครือข่ายอินเทอร์เน็ต - การค้นหาและสืบค้น ฯลฯ	- การประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศ - ซอฟต์แวร์ช่วยประมวลผลข้อมูล - การนำเสนอข้อมูล - การสร้างงาน - การบำรุงรักษาโปรแกรมและข้อมูล ฯลฯ	- หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล - หลักการเบื้องต้นในการแก้ปัญหา - ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรม - การใช้งานซอฟต์แวร์สำเร็จรูป - ตรรกะระบบเลขฐานสอง - การจดลิขสิทธิ์ทางปัญญา - การวางแผน - การสร้างงานตามวัตถุประสงค์ของงาน - การจัดทำคู่มือ - การบำรุงรักษาโปรแกรมและข้อมูล
สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อ การทำงานและ อาชีพ	- การใช้เทคโนโลยีที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล ในงานของสาระที่ 1 - 4	- การใช้เทคโนโลยีที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล ในงานของสาระที่ 1 - 4	- การใช้เทคโนโลยีที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล ในงานของสาระที่ 1 - 4

(กรมวิชาการ. 2546 : 84 - 88)

จากสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) สรุปได้ว่าเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระเรื่อง การทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมที่ว่าด้วย งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ หลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพที่สุจริต และการให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่างๆ การพัฒนาความรู้

ความสามารถของผู้เรียนในการแก้ปัญหา และสามารถที่จะสนองความต้องการของมนุษย์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี ในการสร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการที่เหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงคุณค่า และผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัวพร้อมทั้งการงานอาชีพด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยไว้ แต่งานวิจัยที่นำมาถ่วงน้ำหนัก เป็นงานวิจัยที่ใกล้เคียงมีดังนี้

จำปี ทิมทอง (2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย พบว่า

1. สภาพการใช้อินเตอร์เน็ตของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ ส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยการเชื่อมต่อโมเด็มผ่านสายโทรศัพท์ไปที่เนตเทค และใช้เพื่อการเรียนการสอน โดยใช้บริการค้นหาข้อมูลจากเว็ดไวด์เว็บ งบประมาณที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครอง ครูส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

2. ปัญหาการใช้อินเตอร์เน็ตของครูส่วนใหญ่ คือ การสื่อสารกับศูนย์บริการมีความเร็วต่ำการใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตมีความซับซ้อนมาก นโยบายสนับสนุนด้านงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตไม่ชัดเจน การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนมีปัญหา การขอใช้บริการเครื่องระยะไกลมากที่สุด ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเนื่องจากมีภาระหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนที่ต้องรับผิดชอบหลายด้าน

3. ความต้องการใช้อินเตอร์เน็ตของครูส่วนใหญ่ คือ เพิ่มความเร็วในการสื่อสารกับศูนย์ บริการ เพิ่มงบประมาณและการกำหนดนโยบายในการจัดหางบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ต้องการให้บริการประเภทค้นหาข้อมูลที่เป็นภาษาไทยมากที่สุดและครูมีความต้องการจัดอบรมด้านความรู้ในการนำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนมากที่สุด

ศศิธร นาสูงชน (อริชา จำปาเงิน. 2547: 41; อ้างอิงจาก ศศิธร นาสูงชน. 2542) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ครูต้องทำหน้าที่พิเศษอื่น ๆ

นอกเหนือจากการสอนมากเกินไป จนทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขาดการนำกระบวนการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ขาดงบประมาณในการจัดหาและซ่อมแซมสื่อการเรียนการสอน และขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

อริชา จำปาเงิน (2547: 81-82) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีโรงเรียนนาร่องและเครือข่ายที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2545 และครูผู้สอนโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรนี้ในปีการศึกษา 2546 มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนนาร่องและเครือข่ายที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2545 และครูผู้สอนโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร นี้ในปีการศึกษา 2546 มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก และ ครูผู้สอนจำแนกตามวุฒิการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรื่องปัญหาด้านการปฏิบัติงานของครูผู้สอน มีปัญหาด้านการใช้หลักสูตรและเนื้อหา ความต้องการด้านการวางแผนการสอน ความต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตร และความต้องการด้านการพัฒนาตนเอง

นริศ น้าทิพย์ (2545: 81-85) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพทางตำแหน่ง เพศ ระดับเงินเดือน วุฒิการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจุดประสงค์หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเนื้อหาวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วราภรณ์ เวทย์วิทยานวัฒน์ (2546: 69-74) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรการศึกษา พ.ศ. 2544 จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้เรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันที่ระดับ .01

ไพฑูรย์ ไชยสมนึก (2547: 86-87) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีสถานภาพ ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีเพศ ระดับเงินเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน คุณวุฒิทางการศึกษาและมีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอน คือ ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาวิชามีมากเกินไปยากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขาดบุคลากรโดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เบนเน็ตต์ ; เนวิลล์ ; และอลิซาเบธ(Bennett ; Neville ; & Elizabeth. 1991 : Abstract) ได้ทำการศึกษาลักษณะและคุณภาพของการสอนสหกรณ์ในห้องเรียน โดยศึกษาผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนจากแบบเดิมคือเน้นที่การเรียนรู้ส่วนบุคคลมาเป็นแบบกลุ่ม หรือเชิงสหกรณ์ซึ่งผู้ศึกษา ได้เลือกศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาในประเทศอังกฤษจำนวน 15 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 4 – 11 ปี เป็นนักเรียนซึ่งได้รับการสอนแนวใหม่ จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า การสหกรณ์นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ควรได้รับการปลูกฝังหลักการและอุดมการณ์ให้แก่เยาวชนซึ่งอยู่ในวัยเด็กซึ่งศึกษาในระดับประถมศึกษา แต่ในการจัดกิจกรรมสหกรณ์ยังประสบปัญหาหลายด้าน เช่น ขาดอาคารสถานที่ที่เหมาะสม สมาชิกยังขาดความเข้าใจในหลักสหกรณ์เจ้าหน้าที่ยังขาดประสบการณ์ทางด้านธุรกิจ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควรอาจกล่าวได้ว่าแม้กิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียนจะมีปัญหาบ้าง แต่ถ้าผู้บริหารและผู้รับผิดชอบโครงการตลอดจนผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและปรับปรุงแก้ไข เชื่อ

ว่ากิจกรรมสหกรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้านธุรกิจในโรงเรียนจะพัฒนาได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแน่นอน

เคอร์ (อริชา จำปาเงิน. 2547: 42 ; อ้างอิงจาก Ker. 1983) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในระดับประถมศึกษาตามแนวการพัฒนาของ อัลเบอร์ตานั้น จะจัดให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรการเรียนการสอนโดย เน้นความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ 3 ด้าน คือ

- ด้านพุทธิพิสัย
- ด้านจิตพิสัย
- ด้านทักษะพิสัย

ในส่วนของการสอนต่าง ๆ นั้นครูสามารถที่จะกำหนดเองได้ตามความเหมาะสม และตามแนวของหลักสูตรอาชีพที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 หัวเรื่อง ดังนี้

- 1) การช่วยเหลือตนเอง
- 2) ความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อม
- 3) อาชีพที่น่าสนใจ
- 4) ความรู้เกี่ยวกับร่างกาย

ยูเนสโก (ไพฑูรย์ ไชยสมนึก. 2547: 48 ; อ้างอิงจาก UNESCO. 1978: 66) ได้สรุปปัญหาการใช้หลักการของบางประเทศในทวีปเอเชียซึ่งได้แก่ ประเทศอัฟกานิสถาน บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ศรีลังกา และฟิลิปปินส์ พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตร เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดการประสานงานที่ดีของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรของครูและผู้เกี่ยวข้อง ขาดแคลนเอกสาร หลักสูตร ตำราเรียน

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ อาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยียังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ขาดแคลนงบประมาณ สนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาวิชามีมากเกินไปยากต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ขาดบุคลากร โดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง การขาดการประสานงานที่ดีของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตรของครูและผู้เกี่ยวข้อง ขาดแคลนเอกสาร หลักสูตร ตำราเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 180 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 90 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 90 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และ เขต 2)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 ใช้จำนวน 178 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 89 คนและหัวหน้าฝ่ายวิชาการจำนวน 89 คน วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมีความสมบูรณ์จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 98.89)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยจำแนกลักษณะของเครื่องมือแต่ละส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารตามตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษาได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check - list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยมีการกำหนดให้ค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวคิดจากตำรา เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี อาทิเช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 โครงสร้างหลักสูตรการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาการวิจัยทางธุรกิจศึกษา เป็นต้น

2. วางแผนการออกแบบสอบถามในรอบ 5 ด้าน คือ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เพื่อนำมากำหนดขอบเขตและเป็นแนวทางในการออกแบบสอบถามความคิดเห็น

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างโดยกำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามโดยจัดหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของการวิจัย ทั้ง 5 ด้าน จำนวนด้านละ 15 ข้อ รวมทั้งหมด 75 ข้อ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไข

4. แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ได้แก่

4.1 นางอารีย์พร อรรถวุฒิกุล ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

4.2 นางจุรีรัตน์ สุพรรณโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านลาดวิถิ

4.3 นายสุชาติ ปรีดีเปรม ครูชำนาญการ โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ จากผู้เชี่ยวชาญมาหาความสอดคล้องเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป คือ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว จำนวน 13 ข้อ ด้านสาระการอาชีพ จำนวน 11 ข้อ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี จำนวน 13 ข้อ ด้านสาระเทคโนโลยีและสารสนเทศจำนวน 11 ข้อ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ จำนวน 12 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 จำนวน 30 คน

7. นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้(Try Out) มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโรงเรียนต่างๆในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 โดยขอความอนุเคราะห์นางสาวฉันทนา พวงเดช ศึกษาพิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เป็นผู้รวบรวมเก็บคืนให้สำหรับโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 ขอความอนุเคราะห์นางสาวอุทุมพร เดชคง ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 เป็นผู้รวบรวมเก็บคืนให้จากนั้นไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 10 กันยายน 2549 ถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2549 รวมระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 ฉบับ และได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบจำนวน 180 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ พบว่า มีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 178 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.89

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

- เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
- จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา ตามค่าคะแนนที่ได้
- นำข้อมูลที่ได้ไปบันทึกข้อมูลตามรหัสที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences/Personal Computer)
- วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ
- วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และหัวหน้างานวิชาการ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

- วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)โดยใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546:

65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

(Face Validity) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548:1)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตร (สำอาน งามวิจิตร. 2541 : 72 : อ้างอิงจาก Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s^2 i}{s^2 t} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s^2 i$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 $s^2 t$ แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า t (t-test for Independent Samples) คือ ความแปรปรวนของประชากรไม่เท่ากัน คำนวณโดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนิตพงษ์. 2548 : 24)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยมี df} = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
	df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวน
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมาย ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาครั้งนี้
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแบบ F (F – distribution)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวน (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร
- ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
- ตอนที่ 4 การรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรม เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี โดยการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
- ต่ำกว่า 40 ปี	26	14.60
- 40 – 60 ปี	152	85.40
รวม	178	100.00
2. วุฒิการศึกษา		
- ปริญญาตรี	102	57.30
- สูงกว่าปริญญาตรี	76	42.70
รวม	178	100.00
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
- น้อยกว่า 15 ปี	46	25.80
- 15 -16 ปี ขึ้นไป	132	74.20
รวม	178	100.00
4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี		
- ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม	72	40.40
- เคยเข้ารับการฝึกอบรม	106	59.60
รวม	178	100.00

จากตาราง 1 พบว่า จำนวนผู้บริหารทั้งหมด 178 คนเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 40 – 60 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 85.40 และผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ผู้บริหารมีประสบการณ์ 15-16 ปี ขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 74.20 และผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริหารเคยเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60 ส่วนผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน คือด้านสาระการดำรงชีพและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ดังแสดงในตาราง 2 - 7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้าน

การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
1.ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว	3.92	0.45	เห็นด้วยมาก
2.ด้านสาระการอาชีพ	4.09	0.46	เห็นด้วยมาก
3.ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี	3.70	0.52	เห็นด้วยมาก
4.ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.64	0.58	เห็นด้วยมาก
5.ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ	3.64	0.56	เห็นด้วยมาก
รวม	3.80	0.44	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสาระการอาชีพ ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ($\bar{X} = 3.92$) ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.70$) ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ($\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
1.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการและวิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน	3.90	0.53	เห็นด้วยมาก
2.	ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ในการเลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสมกับงาน	3.98	0.59	เห็นด้วยมาก
3.	ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติตนในการเก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม	3.84	0.71	เห็นด้วยมาก
4.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้าน งานบ้าน งานเกษตรงานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ	3.89	0.70	เห็นด้วยมาก
5.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่าง ถูกต้องตามกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน	4.01	0.65	เห็นด้วยมาก
6.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่สามารถนำมาใช้ ในการดำรงชีวิต	3.97	0.68	เห็นด้วยมาก
7.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการ ทำงานโดยใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี	3.89	0.73	เห็นด้วยมาก
8.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน	4.20	0.70	เห็นด้วยมาก
9.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีขั้นตอน	4.15	0.71	เห็นด้วยมาก
10.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดง ความ คิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3.86	0.74	เห็นด้วยมาก
11.	ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	3.74	0.65	เห็นด้วยมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	สาระการดำรงชีวิตและครอบครัว	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
12	ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลาย	3.70	0.65	เห็นด้วยมาก
13	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้มี ความสนุกสนานเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.89	0.68	เห็นด้วยมาก
รวม		3.92	0.45	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 3 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีขั้นตอน ($\bar{X} = 4.15$) และครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 4.01$) ส่วนข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับท้าย คือ ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนในการเก็บบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมาครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียน สามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ($\bar{X} = 3.74$) ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 3.70$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาระการอาชีพ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสาระการอาชีพ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
14.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานของงานในการประกอบ อาชีพที่สุจริต	4.12	0.65	เห็นด้วยมาก
15.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอาชีพที่สุจริตให้มีคุณภาพ	4.08	0.63	เห็นด้วยมาก
16.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำแนวทางในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพที่สุจริต	3.96	0.69	เห็นด้วยมาก
17.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต	4.20	0.66	เห็นด้วยมาก
18.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการทำงานเป็นกลุ่ม	4.06	0.75	เห็นด้วยมาก
19.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ	3.99	0.66	เห็นด้วยมาก
20.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ	4.03	0.60	เห็นด้วยมาก
21.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต	4.23	0.67	เห็นด้วยมาก
22.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน	4.31	0.67	เห็นด้วยมาก
23.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกอาชีพที่สุจริตตามความถนัดของตนเอง	4.20	0.67	เห็นด้วยมาก
24.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบต่างๆครบถ้วนต่อการส่งเสริมอาชีพที่สุจริตให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.86	0.64	เห็นด้วยมาก
รวม		4.09	0.46	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสาระการอาชีพ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.31$) รองลงมา ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 4.23$) และครูผู้สอน จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 4.20$) ส่วนข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับท้าย คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมา ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำแนวทางในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพที่สุจริต ($\bar{X} = 3.96$) และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบต่างๆ ครบถ้วนต่อการส่งเสริมอาชีพที่สุจริต ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.86$) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
25.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี	3.72	0.68	เห็นด้วยมาก
26.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยี มาประยุกต์ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	3.65	0.70	เห็นด้วยมาก
27.	ครูผู้สอนเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน	3.81	0.72	เห็นด้วยมาก
28.	ครูผู้สอนจัดเตรียมแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและสืบค้นข้อมูล	3.66	0.74	เห็นด้วยมาก
29.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้	3.68	0.75	เห็นด้วยมาก
30.	ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้และวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอน	3.65	0.73	เห็นด้วยมาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	สาระการออกแบบและเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
31.	ผู้เรียนนำเสนอแนวคิดการออกแบบและสร้างสิ่งของ เครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย	3.71	0.70	เห็นด้วยมาก
32.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.81	0.75	เห็นด้วยมาก
33.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิด อย่างรอบคอบ ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้	3.83	0.76	เห็นด้วยมาก
34.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียน โครงการ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.50	0.83	เห็นด้วยมาก
35.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเชิญวิทยากรใน ท้องถิ่น มาให้ความรู้แก่ผู้เรียน	3.54	0.88	เห็นด้วยมาก
36.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยการฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้มี ความคิดและวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีคุณภาพเกิดผล ดีต่อสิ่งแวดล้อม	3.69	0.73	เห็นด้วยมาก
37.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	3.80	0.74	เห็นด้วยมาก
รวม		3.70	0.52	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีมีระดับคะแนนเฉลี่ยเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกตฝึกการคิดอย่างรอบคอบปฏิบัติงานอย่างจริงจังเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมา ครูผู้สอนเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.81$) และครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับท้าย คือ ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้และวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอนและครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถ

เลือกใช้เทคโนโลยี มาประยุกต์ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.65$) รองลงมาครู ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเชิญวิทยากรในท้องถิ่น มาให้ความรู้แก่ผู้เรียน ($\bar{X}=3.54$) และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนโครงการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
38.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.77	0.69	เห็นด้วยมาก
39.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆได้	3.72	0.68	เห็นด้วยมาก
40.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.79	0.63	เห็นด้วยมาก
41.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศได้	3.49	0.77	เห็นด้วยปานกลาง
42.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้	3.78	0.82	เห็นด้วยมาก
43.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.78	0.78	เห็นด้วยมาก
44.	ครูผู้สอนฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.79	0.72	เห็นด้วยมาก
45.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้หลักการ คิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล	3.42	0.80	เห็นด้วยปานกลาง
46.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล	3.64	0.78	เห็นด้วยมาก
47.	ครูผู้สอนฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์	3.21	0.93	เห็นด้วยปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	สาระการออกแบบและเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
48.	ครูผู้สอนสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรมในเรื่องความรับผิดชอบของการสร้างชิ้นงานคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน	3.67	0.86	เห็นด้วยมาก
	รวม	3.64	0.58	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และครูผู้สอนฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้ และครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.78$) และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับท้าย คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ได้ ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา ครูผู้สอนสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรมในเรื่องความรับผิดชอบของการสร้างชิ้นงานคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.67$) และครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล ($\bar{X} = 3.64$) ตามลำดับ

สำหรับข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับปานกลาง 3 อันดับ คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศได้ ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมา ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล ($\bar{X} = 3.42$) และครูผู้สอนฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.21$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
49	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี · เพื่อการติดต่อ สื่อสารและการให้บริการกับหน่วยงาน หรือองค์กรธุรกิจต่างๆ	3.34	0.80	เห็นด้วย ปานกลาง
50	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วางแผน · การทำงานในอาชีพสุจริตได้อย่างเป็นขั้นตอน	3.60	0.75	เห็นด้วยมาก
51	ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆเพื่อนำไป · ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.65	0.70	เห็นด้วยมาก
52	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ · สามารถผลิต ออกแบบ และสร้างงานอาชีพที่สุจริตได้	3.74	0.71	เห็นด้วยมาก
53	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ส่งเสริมผู้เรียนสามารถใช้ · เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า	3.80	0.68	เห็นด้วยมาก
54	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญา · ไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น	3.83	0.77	เห็นด้วยมาก
55	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จาก · ข้อมูล คอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อได้	3.70	0.79	เห็นด้วยมาก
56	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ · เพื่อการประกอบ อาชีพได้	3.51	0.88	เห็นด้วยมาก
57	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถบำรุงรักษา · ซ่อมแซม โปรแกรมและข้อมูลให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ เสมอ	3.13	0.98	เห็นด้วย ปานกลาง
58	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ · และประโยชน์ ของการทำงานด้วยเทคโนโลยี	3.78	0.76	เห็นด้วยมาก
59	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก · มีจิตสำนึกเรื่องความรับผิดชอบต่อการสร้างชิ้นงาน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ในชีวิต ประจำวันอย่างมีคุณธรรม	3.74	0.76	เห็นด้วยมาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S	แปลผล
60	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ผลงานที่ส่งผลต่อชีวิต สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม	3.84	0.72	เห็นด้วยมาก
	รวม	3.64	0.56	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ผลงานที่ส่งผลต่อชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมา ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญาไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.83$) และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ส่งเสริมผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนรายข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับท้าย คือ ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วางแผน การทำงานในอาชีพสุจริตได้อย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 3.60$) และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.51$)

สำหรับข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับปานกลางมีคะแนนเฉลี่ย คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสารและการให้บริการกับหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจต่างๆ ($\bar{X} = 3.34$) และครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถบำรุงรักษา ซ่อมแซม โปรแกรมและข้อมูลให้อยู่ในสภาพใช้งานได้เสมอ ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ดังแสดงในตาราง 8 - 11

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี	อายุ				df	t	sig
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 – 60 ปี				
	(N=26)		(N=152)				
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S			
1.ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว	3.79	0.42	3.95	0.45	35.23	- 1.73	.09
2.ด้านสาระการอาชีพ	3.97	0.40	4.12	0.47	38.00	- 1.70	.10
3.ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี	3.57	0.34	3.72	0.54	48.88	- 1.83	.07
4.ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.51	0.48	3.66	0.59	39.01	- 1.49	.14
5.ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ	3.48	0.41	3.67	0.57	43.65	-2.01*	.05
รวม	3.66	0.31	3.82	0.45	45.84	- 2.26*	.03

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี เห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี กับผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี เห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ส่วนด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	วุฒิการศึกษา				df	t	sig
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี				
	(N=102)		(N=76)				
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S			
1. ด้านสาระการดำรงชีวิต และครอบครัว	3.91	0.41	3.95	0.50	142.61	-0.58	.56
2. ด้านสาระการอาชีพ	4.05	0.48	4.16	0.43	169.70	-1.64	.10
3. ด้านสาระการออกแบบ และเทคโนโลยี	3.67	0.48	3.74	0.56	145.30	-0.90	.37
4. ด้านสาระเทคโนโลยี สารสนเทศ	3.61	0.53	3.68	0.64	142.01	-0.71	.48
5. ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อ การทำงานและอาชีพ	3.58	0.49	3.72	0.63	138.10	-1.60	.11
รวม	3.76	0.39	3.85	0.49	138.38	-1.25	.21

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดระยองคิริชนธ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน				df	t	sig
	น้อยกว่า 15 ปี (N=46)		15 -16 ปีขึ้นไป (N=132)				
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S			
1. ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว	3.85	0.41	3.95	0.46	176	-1.26	.21
2. ด้านสาระการอาชีพ	4.03	0.46	4.12	0.46	176	-1.17	.24
3. ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี	3.59	0.53	3.73	0.54	99.37	-1.87	.07
4. ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.55	0.53	3.67	0.59	176	-1.24	.22
5. ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ	3.55	0.46	3.67	0.59	176	-1.23	.22
รวม	3.71	0.37	3.83	0.46	176	-1.54	.13

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดระยองคิริชนธ์ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและราย ด้าน จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี

การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	การฝึกอบรม				df	t	sig
	ไม่เคยเข้ารับ		เคยเข้ารับ				
	การฝึกอบรม		การฝึกอบรม				
	(N=72)		(N=106)				
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S			
1. ด้านสาระการดำรงชีวิต และครอบครัว	3.85	0.48	3.97	0.42	138.47	-1.79	.08
2. ด้านสาระการอาชีพ	3.97	0.47	4.18	0.44	145.91	-2.97**	.00
3. ด้านสาระการออกแบบ และ เทคโนโลยี	3.56	0.53	3.79	0.49	143.83	-2.86**	.01
4. ด้านสาระเทคโนโลยี สารสนเทศ	3.52	0.55	3.72	0.58	157.42	-2.35*	.02
5. ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อ การทำงานและอาชีพ	3.51	0.58	3.72	0.53	142.13	-2.46*	.02
รวม	3.68	0.45	3.88	0.41	143.89	-2.92**	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสาระการอาชีพและด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดย

ผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม ส่วนด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

ตอนที่ 4 การรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านสาระการดำรงชีพและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 32.58 ซึ่งมีการวิเคราะห์จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ความถี่
โดยรวมทุกด้าน		
ปัญหา		
1	ครูผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเน้นทักษะเฉพาะด้านไม่ครอบคลุมทุกด้านและใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนน้อยไป	44
2	ทางโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติจริง ทำให้พัฒนาผู้เรียนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ	37
3	ผู้เรียนขาดความตระหนัก กระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การประหยัด อดออมและอดทน	23
ข้อเสนอแนะ		
1	ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทุกด้านและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม	55
2	ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ประหยัด อดออม และอดทน	40

ตาราง 12 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร เกี่ยวกับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ความถี่
ข้อเสนอแนะ		
3	ควรเพิ่มงบประมาณหรือขอรับสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ทุกสาระ	28
ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว		
ปัญหา		
1	ผู้เรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน บิดามารดา ประกอบอาชีพทำไร่จึงไม่ค่อยได้รับการดูแลจากผู้ปกครองมากนักและบางคนย้ายถิ่นฐานบ่อย	15
2	ผู้เรียนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม และความคล่องแคล่วในการปฏิบัติจริง	11
3	ค่านิยมของผู้ปกครองเห็นคุณค่าในการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยแต่มุ่งหวังวิชาสามัญมากเกินไป	6
ข้อเสนอแนะ		
1	จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม การคิดวิเคราะห์ สร้างบรรยากาศเข้าใจถึงความสำคัญของสาระการอาชีพให้มากขึ้น	21
2	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและอาชีพเสริมในวันหยุดของผู้เรียน	14
3	ควรให้คำปรึกษาให้ผู้ปกครองเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	12
ด้านสาระการอาชีพ		
ปัญหา		
1	ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่มุ่งมั่นในการเรียนรู้การประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ อาชีพธุรกิจ เพราะมุ่งใช้แรงงานรับจ้างในโรงงานเท่านั้น	15
2	ขาดการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดของผู้เรียนการจัดการส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับท้องถิ่นมีน้อย	8
3	ขาดข้อมูลทักษะด้านการอาชีพระดับสูง เช่น การส่งสินค้าไปต่างประเทศ ควรทำอย่างไร	4

ตาราง 12 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร เกี่ยวกับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ความถี่
ด้านสาระการอาชีพ		
ข้อเสนอแนะ		
1.	พาไปทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ต่างๆเกี่ยวกับการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว	16
2.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงที่โรงเรียนและที่บ้านโดยเชิญวิทยากร ท้องถิ่นมาสอนให้ความรู้กับผู้เรียนในอาชีพต่างๆตามที่ผู้เรียนถนัด	13
3.	ประสานกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ความรู้ทั้งในการผลิต และขั้นตอน การส่งออก	3
ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี		
ปัญหา		
1.	นโยบายด้านนี้สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ยังไม่ชัดเจน ทิศทางและเป้าหมายยังไม่เป็นรูปธรรม	12
2.	การจัดการเรียนรู้ในสาระนี้ยังจัดไม่ครบกระบวนการส่วนใหญ่จะขาดการ ประเมินผล ขาดการปรับปรุงแก้ไข และเสนอแนวคิด	10
3.	มีการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนค่อนข้างน้อย	8
ข้อเสนอแนะ		
1.	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผน กำหนดสาระการออกแบบและเทคโนโลยีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมสู่โรงเรียน	12
2.	ควรจัดกิจกรรมให้ครบกระบวนการโดยเริ่มจากการออกแบบและสร้าง ผลิตภัณฑ์ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุง เสนอแนวคิด	10
3.	จัดตั้งเครือข่ายและจัดหาแหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น	7
ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ		
ปัญหา		
1.	สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ ในการสืบค้น ข้อมูล และระบบ Internet ค่อนข้างช้า	14
2.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระเทคโนโลยีสารสนเทศให้น้อยเกินไป	8
3.	ความยุ่งเหยิงทางสังคม เครื่องใช้ทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายมาก เช่น โทรศัพท์ มือถือ เครื่องเล่น VCD ฯลฯ	7

ตาราง 12 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร เกี่ยวกับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	ความถี่
ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ		
ข้อเสนอแนะ		
1.	สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนมีการสืบค้นข้อมูลให้ทั่วถึงและ ดำเนินการขอปรับปรุง ระบบสัญญาณความเร็วสูง	12
2.	ครูผู้สอนและผู้ปกครองต้องนำเสนอให้เห็นคุณและโทษของ เทคโนโลยีสารสนเทศ	10
3.	ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรือโครงการ ให้มากกว่าปัจจุบัน	6
ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ		
ปัญหา		
1.	การสร้างสรรคจากงานคอมพิวเตอร์ยังน้อย ผู้เรียนขาดทักษะการคิด ขาดความสนใจในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง	20
2.	ระบบอินเทอร์เน็ตไม่สะดวกขัดข้องบ่อย	9
3.	เนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการในท้องถิ่น	4
ข้อเสนอแนะ		
1.	ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของนำ เทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการทำงานและอาชีพรวมทั้งการให้ ความรู้และฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์และสร้างความตระหนักการใช้ ทรัพยากรอย่างถูกวิธี	20
2.	พัฒนาระบบเครื่องส่งสัญญาณให้ดีขึ้น	10
3.	ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนหรือบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการของ ท้องถิ่น	5

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้าน ตามลำดับดังนี้

1. โดยรวมทุกด้าน ปัญหาที่สำคัญคือ ครูผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเน้นทักษะเฉพาะด้านไม่ครอบคลุมทุกด้านและใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนน้อยไป ทางโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติจริง ทำให้พัฒนาผู้เรียนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ผู้เรียนขาดความตระหนัก กระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การประหยัด อดออมและอดทน

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุม ทุกด้านและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม ครูผู้สอนและผู้ปกครองต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ประหยัด อดออม และอดทน ควรเพิ่มงบประมาณหรือขอรับสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ทุกสาระ

2. ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ปัญหาที่สำคัญคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน บิดามารดา ประกอบอาชีพทำไร่จึงไม่ค่อยได้รับการดูแลจากผู้ปกครองมากนักและบางคนย้ายถิ่นฐานบ่อย ผู้เรียนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่มและความคล่องแคล่วในการปฏิบัติจริง ค่านิยมของผู้ปกครองเห็นคุณค่าในการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อย แต่มุ่งหวังวิชาสามัญมากเกินไป

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มการคิดวิเคราะห์ สร้างบรรยากาศ เข้าใจถึงความสำคัญของสาระการอาชีพให้มากขึ้น ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและอาชีพเสริมในวันหยุดของผู้เรียน ควรให้คำปรึกษาให้ผู้ปกครองเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

3. ด้านสาระการอาชีพ ปัญหาที่สำคัญคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่มุ่งมั่นในการเรียนรู้การประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ อาชีพธุรกิจ เพราะมุ่งใช้แรงงานรับจ้างในโรงงานเท่านั้น ขาดการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดของผู้เรียนการจัดการส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับท้องถิ่นมีน้อย ขาดข้อมูลทักษะด้านการอาชีพระดับสูง เช่น การส่งสินค้าไปต่างประเทศ ควรทำอย่างไร

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ พาไปทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงที่โรงเรียนและที่บ้านโดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาสอนให้ความรู้กับผู้เรียนในอาชีพต่างๆ ตามที่ผู้เรียนถนัด ประสานกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ความรู้ทั้งในการผลิต และขั้นตอนการส่งออก

4. ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ปัญหาที่สำคัญคือ นโยบายด้านนี้สำนักงานการศึกษา ขั้นพื้นฐานยังไม่ชัดเจน ทิศทางและเป้าหมายยังไม่เป็นรูปธรรม การจัดการเรียนรู้ในสาระนี้ยังจัดไม่ครบกระบวนการส่วนใหญ่จะขาดการประเมินผลขาดการปรับปรุงแก้ไขและการเสนอแนวคิด มีการใช้ประโยชน์ จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนค่อนข้างน้อย

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนกำหนดสาระการออกแบบและเทคโนโลยีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมสู่โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้

ครบกระบวนการ โดยเริ่มจากการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุง เสนอแนวคิด จัดตั้ง เครือข่ายและจัดหาแหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น

5. ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญหาที่สำคัญคือ สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ ในการสืบค้นข้อมูล และระบบ Internet ค่อนข้างช้า จัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระเทคโนโลยีสารสนเทศให้น้อยเกินไป ความยุ่งเหยิงทางสังคม เครื่องใช้ทางเทคโนโลยี ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายมาก เช่น โทรศัพท์ มือถือ เครื่องเล่น VCD ฯลฯ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนมีการสืบค้นข้อมูลให้ทั่วถึงและ ดำเนินการขอปรับปรุงระบบสัญญาณความเร็วสูง ครูและผู้บริหารควรต้องนำเสนอให้เห็นคุณและโทษ ของเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรือโครงงานให้ มากกว่าปัจจุบัน

6. ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ปัญหาที่สำคัญคือ การสร้างสรรค์จากงาน คอมพิวเตอร์ยังน้อย ผู้เรียนขาดทักษะการคิด ขาดความสนใจในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ระบบ อินเทอร์เน็ตไม่สะดวกขัดข้องบ่อย เนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของนา เทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและอาชีพรวมทั้งการให้ความรู้และฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์ และสร้างความตระหนักการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี พัฒนาระบบเครื่องส่งสัญญาณให้ดีขึ้น ครูผู้สอนปรับเปลี่ยนหรือบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ถือเป็นระดับชั้นที่สำคัญเนื่องจากผู้เรียนเริ่มที่จะต้องหาความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถที่จะช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ สามารถที่จะทำงานได้อย่างมีขั้นตอน มีความสามารถและทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานเลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับงาน และสามารถคิดออกแบบสร้างและดัดแปลงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย ๆ ทำงานด้วยความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัดอดออมและอดทน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการดำรงชีวิต และครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารพร้อมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีให้มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ชุมชน และสภาพของท้องถิ่น ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัยและสรุปผลดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3. เพื่อรวบรวมปัญหาข้อเสนอนแนะเพิ่มเติมในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปประกอบการพัฒนา ปรับปรุง และวางแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีความเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 180 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 90 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 90 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และ เขต 2)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 178 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 89 คน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 89 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมีความสมบูรณ์จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 98.89)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน
4. ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารตามตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษาได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check - list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยมีการกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล(Try Out)จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเขต 2 เพื่อส่งไปให้ผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโรงเรียนต่างๆ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 ขอความอนุเคราะห์นางสาวฉันทนา พวงเดช ศิษยานุรักษ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 เป็นผู้รวบรวมเก็บคืนให้และโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 ขอความ

อนุเคราะห์นางสาวอุทุมพร เดชคง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 เป็นผู้รวบรวมเก็บคืนให้จากนั้นไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 10 กันยายน 2549 ถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2549 รวมระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 ฉบับ และได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบจำนวน 180 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ พบว่า มีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 178 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.89

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาครบแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
 2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1 อายุ
 - 2.2 วุฒิการศึกษา
 - 2.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 - 2.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 3. จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรทั้ง 5 ด้าน และตรวจให้คะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ละข้อคำถามตามค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้ในแต่ละด้านรวม 5 ด้านได้แก่
 - 3.1 ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว
 - 3.2 ด้านสาระการอาชีพ
 - 3.3 ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี
 - 3.4 ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.5 ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ
4. นำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistic Package for Social Sciences / Personal Computer) โดยการประเมินค่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานวิชาการดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

5. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำแนกตามตัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี โดยการทดสอบค่าที (t-test)

6. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดและแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 อายุ ผู้บริหาร จำนวน 178 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารมีอายุระหว่าง 40 – 60 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 85.40 และอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60

1.2 วุฒิการศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 และมีวุฒิปริญญาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70

1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารมีประสบการณ์ 15 -16 ปี ขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 74.20 และผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80

1.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60 และผู้บริหารไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40

2. ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสาระการอาชีพรองลงมา ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว และด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติงานได้อย่าง

ถูกต้องตามกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ส่วนข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆอย่างหลากหลาย

2.2 ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสาระการอาชีพ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต ส่วนข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบต่างๆครบถ้วนต่อการส่งเสริมอาชีพที่สุจริตให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

2.3 ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิดอย่างรอบคอบปฏิบัติงานอย่างจริงจังเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ ครูผู้สอนเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ส่วนข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนโครงการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ และให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ส่วนข้อที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารเห็นด้วยระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศใช้หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูลได้และฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.5 ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ผู้บริหารเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ผลงานที่ส่งผลต่อชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญาไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น ส่งเสริมผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า ส่วนข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประกอบอาชีพได้

สำหรับข้อที่ผู้บริหารเห็นด้วยระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสารและการให้บริการกับหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจต่างๆ และให้ผู้เรียนสามารถบำรุงรักษา ซ่อมแซม โปรแกรมและข้อมูลให้อยู่ในสภาพใ้การใช้การได้เสมอ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี พบว่า

3.1 ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี เห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ พบว่า ผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปีกับผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี เห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ส่วนด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสาระการอาชีพ และด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

และผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม ส่วนด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเห็นด้วยมากกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้าน ดังนี้

4.1 โดยรวมทุกด้าน พบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ ครูผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเน้นทักษะเฉพาะด้านไม่ครอบคลุมทุกด้านและใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนน้อยไป ทางโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติจริง ทำให้พัฒนาผู้เรียนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ผู้เรียนขาดความตระหนัก กระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การประหยัด อดออมและอดทน

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุม ทุกด้านและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม ครูผู้สอนและผู้ปกครอง ต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ประหยัด อดออม และอดทน ควรมีการจัดสรรงบประมาณหรือขอรับสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ทุกสาระ

4.2 ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ปัญหาที่สำคัญ คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน บิดามารดา ประกอบอาชีพทำไร่จึงไม่ค่อยได้รับการดูแลจากผู้ปกครองมากนักและบางคนย้ายถิ่นฐานบ่อย ผู้เรียนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่มและความคล่องแคล่วในการปฏิบัติจริง ค่านิยมของผู้ปกครองเห็นคุณค่าในการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี น้อยแต่มุ่งหวังวิชาสามัญมากเกินไป

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะและกระบวนการกลุ่มฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สร้างบรรยากาศให้เข้าใจถึงความสำคัญของสาระการอาชีพให้มากขึ้น ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและอาชีพเสริมในวันหยุดของผู้เรียน ควรให้คำปรึกษากับผู้ปกครองให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

4.3 ด้านสาระการอาชีพ ปัญหาที่สำคัญคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่มุ่งมั่นในการเรียนรู้การประกอบอาชีพส่วนตัวหรืออาชีพธุรกิจ เพราะมุ่งใช้แรงงานรับจ้างในโรงงานเท่านั้น ขาดการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดของผู้เรียนมีการส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับท้องถิ่นน้อย ขาดข้อมูลทักษะด้านการอาชีพระดับสูง

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ นำผู้เรียนไปทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ต่างๆเกี่ยวกับการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงที่โรงเรียนและที่บ้านโดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาสอนให้ความรู้กับผู้เรียนในอาชีพต่างๆตามความถนัดของผู้เรียน ประสานกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ความรู้ทั้งในการผลิต และขั้นตอนการส่งออก

4.4 ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ปัญหาที่สำคัญ คือ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่ชัดเจน ทิศทางและเป้าหมายยังไม่เป็นรูปธรรม การจัดการเรียนรู้ในสาระนี้ยังจัดไม่ครบกระบวนการ ส่วนใหญ่จะขาดการประเมินผล ขาดการปรับปรุงแก้ไขและขาดการเสนอแนวคิด การใช้ประโยชน์ จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนค่อนข้างน้อย

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนกำหนดสาระการออกแบบและเทคโนโลยีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมสู่โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้ครบกระบวนการ โดยเริ่มจากการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุง เสนอแนวคิด จัดตั้ง เครือข่ายและจัดหาแหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น

4.5 ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญหาที่สำคัญ คือ สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ ในการสืบค้นข้อมูล และระบบ Internet มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยเกินไป มีเครื่องใช้ทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายมาก เช่น โทรศัพท์ มือถือ เครื่องเล่น VCD ฯลฯ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนมีการสืบค้นข้อมูลให้ทั่วถึงและดำเนินการขอปรับปรุงระบบสัญญาณความเร็วสูง ครูและผู้ปกครองต้องนำเสนอให้เห็นคุณและโทษของเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรือโครงงานให้มากกว่าปัจจุบัน

4.6 ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ปัญหาที่สำคัญ คือ การสร้างสรรค์จากงานคอมพิวเตอร์ยังน้อย ผู้เรียนขาดทักษะการคิด ขาดความสนใจในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ระบบอินเทอร์เน็ตไม่สะดวกขัดข้องบ่อย เนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการในท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของนำเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและอาชีพ รวมทั้งการให้ความรู้และฝึกทักษะในการคิด วิเคราะห์และสร้างความตระหนักการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี พัฒนาระบบเครื่องส่งสัญญาณให้ดีขึ้น ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนหรือบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาวิจัย เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผู้บริหารเห็นด้วยระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้เล็งเห็นว่าสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3) หรือช่วงชั้นที่ 3 ผู้เรียนต้องมีความสามารถช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชน ทำงานได้อย่างมีขั้นตอนมีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1.1.1 ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

1.1.2 มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยใช้วิธีการใหม่ๆ

1.1.3 ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงาน และอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน สาระการดำรงชีวิตและครอบครัวเป็นสาระที่ 1 ที่สำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีซึ่งสอดคล้องกับ กรรมาธิการ (2546 : 19 – 20) ที่กล่าวถึงสาระและขอบข่ายของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัวเป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมที่วาดด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ

1.2 ด้านสาระการอาชีพ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผู้บริหารเห็นด้วย

ระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญของธรรมชาติในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะ เฉพาะของการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยีสากลมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คุ่มค่า และมีศีลธรรม คุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ให้สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลภายใต้บริบทของสังคมไทย(กรมวิชาการ. 2546 : 9)

1.3 ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิดอย่างรอบคอบปฏิบัติงานอย่างจริงจังเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ ให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารได้มีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและเห็นว่าครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนมีการฝึกสังเกต ฝึกการคิดอย่างรอบคอบ ปฏิบัติงาน อย่างจริงจังเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 74) ในการจัดกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดอย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันลึกซึ้งถึงขั้นตอนของการทำงาน และเกิดคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 เกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการความรู้และพัฒนากด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เฉลียว บุรีภักดี (วราภรณ์ เวทย์วิทยานวัณณ์. 2546 : 72 ; อ้างอิงจาก เฉลียว บุรีภักดี. 2540 : 24 -27) พบว่า ครูที่คนชอบมากที่สุด คือ ครูผู้สอนที่ตั้งใจสอน สอนได้เข้าใจ เป็นกันเอง มี

ความยุติธรรม ตรงต่อเวลา เสียสละ และมีเมตตา ตรงกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 27) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนกับการเรียนรู้ควรมีหลักประจำใจคือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ของผู้เรียนเป็นหลัก จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มและเป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน จากแนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุมาลี งามสมบัติ (วราภรณ์ เวทย์วิทยานุกุล. 2546 : 72 ; อ้างอิงจาก สุมาลี งามสมบัติ 2541 : บทคัดย่อ) พบว่า การเรียนการสอนของครูวิชาการงานอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการปฏิบัติจริง นักเรียนฝึกการแก้ปัญหาระหว่างการทำงานโดยครูเป็นผู้แนะนำเท่านั้น เพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกวินัยในตนเอง ฝึกความขยันอดทน ซึ่งจะเป็นคุณลักษณะและอุปนิสัยที่ดีต่อไป นอกจากแนวคิดที่ได้กล่าวมาแล้วมีความสอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (2541 : 140) ได้ให้หลักและกระบวนการสอนของครูยุคใหม่ โดยครูต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน ร่วมวางแผนการเรียน แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ เสริมพลังและสร้างกำลังใจ ร่วมประเมินผลและเก็บรวบรวมข้อมูล ให้สอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ข้อที่ 3 กล่าวคือ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญ ของ สารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน (กรมวิชาการ. 2546 : 11 - 12)

1.4 ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาระเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้น ข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งผู้บริหารได้เห็นความสำคัญของสาระเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้เรียนต้องมี ทั้งความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม สามารถนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน สร้างและ พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่จากผลการวิจัยดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำปี ทิมทอง

(2542) พบว่า สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยการเชื่อมต่อโมเด็มผ่านสายโทรศัพท์ไปที่เนตเทค และใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยให้บริการค้นหาข้อมูลจากเวิร์ดไวด์เว็บ งบประมาณที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมผู้ปกครอง ครูส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 1 มาตรา 6 และ หมวด 4 มาตรา 22, มาตรา 24, มาตรา 30 กล่าวโดยสรุป การศึกษามีความสำคัญสูงสุด มีบทบาทต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ เพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองได้ ซึ่งกระบวนการจัดการศึกษาเน้นผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสถานศึกษาจะต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 5 -17)

1.5 ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ โดยรวมผู้บริหารเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ ผลงาน ที่ส่งผลต่อชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญาไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้านภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยีสากลมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่า และมีศีลธรรม คุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลภายใต้บริบทของสังคมไทย(กรมวิชาการ.2546 : 9) และมีความสอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ข้อที่ 2 กล่าวคือ มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหา ความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่(กรมวิชาการ. 2546: 11 – 12) และมีความสอดคล้องกับกระบวนการสอนของครูยุคใหม่ของรุ่ง แก้วแดง (2541:140) ที่กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูคือ เป็นผู้สนับสนุนสรรหาสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี

2.1 ผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นมีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 7 การปฏิรูปครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (มาตรา 52) กล่าวถึงการพัฒนาครู คณาจารย์ และผู้บริหาร ให้มีคุณภาพมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นหลักสูตรใหม่ ผู้บริหารทุกคนต้องพัฒนาตนเอง เช่น การอบรม การศึกษาดูงาน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2547: 56 -60) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้ และขั้นตอนของชีวิต พบว่า การเรียนรู้ในช่วงอายุต่างกันมีความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตนเหมือนกัน ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ พบว่า ผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปีกับผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความคิดเห็น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี มีความคิดเห็นดีกว่าผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีอายุ 40 – 60 ปี เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทักษะ ของ แคทซ์ (Katz Robert L.1955) ที่กล่าวถึง ผู้บริหารใช้ทักษะทางเทคนิคซึ่งเกิดจากประสบการณ์ วิธีการ และเทคนิคต่าง ๆ ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการสอนผู้ใหญ่ ของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2548: 81) ที่

กล่าวถึงบทบาทของประสบการณ์ไว้ว่า ข้อสันนิฐานเกี่ยวกับเรื่องของการมีประสบการณ์ ก็เพราะเราเชื่อว่าบุคคลที่เริ่มบรรลุภาวะแล้วเขาก็จะได้สะสมประสบการณ์ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ซึ่งประสบการณ์นั้นนับว่าเป็น”แหล่งที่มีคุณค่าสูงยิ่งสำหรับการเรียนรู้” รวมทั้งเป็นการช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้ใหญ่คนอื่นๆ ให้กว้างขวางมากขึ้นเพื่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ทั้งหลายด้วย

2.2 ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารทุกคนมีความคิดตรงกับแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่กำหนดให้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นยุทธศาสตร์หลักในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญาและสังคม ให้เป็น “คนเก่ง คนดี และเรียนรู้อย่างมีความสุข” เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัวย ชุมชน และสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพตามแนวปฏิรูปการศึกษาจะต้องทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ที่สำคัญคือ มีความรู้คู่คุณธรรม สำหรับแนวทางในการจัดการศึกษาจะต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยมีครูเป็นกลไกสำคัญที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการและการประยุกต์ความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน (ชุมพล ศรีทองกุล, 2544: 6) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกับ แคทซ์ (Katz Robert L.1955:46) ที่กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องรู้ทักษะทางเทคนิคอย่างชัดเจนเพราะจะต้องทำงานกับผู้ปฏิบัติงานโดยตรง จะต้องสอนให้ผู้ปฏิบัติงานใช้ในการทำงาน เช่น ถ้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนจะต้องรู้วิธีสอนที่ดี รู้วิธีสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน รู้วิธีวัดผลประเมินผลที่ดี รู้วิธีที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น

2.3 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารทุกคนมีพื้นฐานการศึกษาที่เหมือนกันตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 7 การปฏิรูปครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (มาตรา 52) กล่าวถึงการพัฒนาครู คณาจารย์ และผู้บริหาร ให้มีคุณภาพมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงานและส่งเสริมเป็นประสบการณ์สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการสอนผู้ใหญ่ ของสัวณน์ วัฒนวงศ์ (2548: 81) ที่กล่าวถึงบทบาทของประสบการณ์ไว้ว่า ประสบการณ์นั้นนับว่าเป็น”แหล่งที่มีคุณค่าสูงยิ่งสำหรับการเรียนรู้” รวมทั้งเป็นการช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้ใหญ่คนอื่นๆ ให้กว้างขวางมากขึ้นเพื่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ทั้งหลายด้วย

2.4 ผู้บริหารที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในรอบ 3 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้บริหารที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้มีประสบการณ์ ได้รับการพัฒนาความรู้ความคิดดีกว่าผู้บริหารที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับรายงานของสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 3 (อภิญา เหมระ. 2544: 77; อ้างอิงจาก สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 3. 2542: 96) พบว่า พฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ที่เคยผ่านการอบรมกับไม่เคยผ่านการอบรมมีการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา เหมระ (2544: 64) ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแตกต่างกัน มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร

3.1 ปัญหาโดยรวมทุกด้าน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเน้นทักษะเฉพาะด้านไม่ครอบคลุมทุกด้านและใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนน้อยไป ทางโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติจริง ทำให้พัฒนาผู้เรียนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ผู้เรียนขาดความตระหนัก กระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การประหยัด อดออมและอดทน ข้อเสนอแนะ ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุม ทุกด้านและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม ครูผู้สอนและผู้ปกครองต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ประหยัด อดออม และอดทน ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มหรือขอรับสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ ตลอดจน อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ทุกสาระ

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน บิดามารดา ประกอบอาชีพทำไร่จึงไม่ค่อยได้รับการดูแลจากผู้ปกครองมากนักและบางคนย้ายถิ่นฐานบ่อย ผู้เรียนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่มและความคล่องแคล่วในการปฏิบัติจริง ค่านิยมของผู้ปกครองเห็นคุณค่าในการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อยแต่มุ่งหวังวิชาสามัญมากเกินไป ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มการคิดวิเคราะห์ สร้างบรรยากาศ เข้าใจถึงความสำคัญ ของสาระการอาชีพให้มากขึ้น ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและอาชีพเสริมในวันหยุดของผู้เรียน ควรให้คำปรึกษากับผู้ปกครองให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับด้านสาระการอาชีพ คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่มุ่งมั่นในการเรียนรู้การประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ อาชีพธุรกิจ เพราะมุ่งใช้แรงงานรับจ้างในโรงงานเท่านั้น ขาดการสนับสนุน ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดของผู้เรียนการจัดการส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับท้องถิ่นมีน้อย ขาดข้อมูลทักษะด้านการอาชีพระดับสูง เช่น การส่งสินค้าไปต่างประเทศ ควรทำ อย่างไร ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระการอาชีพ คือ นำผู้เรียนไปทัศนศึกษา แหล่งเรียนรู้ต่างๆเกี่ยวกับการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงที่โรงเรียน และที่บ้านโดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาสอนให้ความรู้กับผู้เรียนในอาชีพต่างๆตามที่ผู้เรียนถนัด ประสานกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ความรู้ทั้งในการผลิต และขั้นตอนการส่งออก

3.4 ปัญหาเกี่ยวกับด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี คือ นโยบายด้านนี้สำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่ชัดเจน ทิศทางและเป้าหมายยังไม่เป็นรูปธรรม การจัดการเรียนรู้ในสาระ นี้ยังจัดไม่ครบกระบวนการส่วนใหญ่จะขาดการประเมินผลขาดการปรับปรุงแก้ไขและการเสนอแนวคิด มีการใช้ประโยชน์ จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนค่อนข้างน้อย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระการ ออกแบบและเทคโนโลยี คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผน กำหนดสาระการออกแบบและเทคโนโลยีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมสู่โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้ครบ กระบวนการ โดยเริ่มจากการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุง เสนอแนวคิด จัดตั้งเครือข่ายและจัดหาแหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น

3.5 ปัญหาเกี่ยวกับด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ ในการสืบค้นข้อมูล และระบบ Internet มีการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้สาระเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยเกินไป มีเครื่องใช้ทางเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายมาก เช่น โทรศัพท์ มือถือ เครื่องเล่น VCD ฯลฯ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนมีการสืบค้นข้อมูลให้ทั่วถึงและดำเนินการขอปรับปรุงระบบสัญญาณ ความเร็วสูง ครูและผู้ปกครองต้องนำเสนอให้เห็นคุณและโทษของเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดการ เรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานหรือโครงการให้มากกว่าปัจจุบัน

3.6 ปัญหาเกี่ยวกับด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ คือ การสร้างสรรค์ จากงานคอมพิวเตอร์ยังน้อย ผู้เรียนขาดทักษะการคิด ขาดความสนใจในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ระบบอินเทอร์เน็ตไม่สะดวกขัดข้องบ่อย เนื้อหาไม่ตรงกับความต้องการในท้องถิ่น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ คือ ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ และความสำคัญของนำเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและอาชีพรวมทั้งการให้ความรู้และฝึก ทักษะในการคิดวิเคราะห์และสร้างความตระหนักการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี พัฒนาระบบเครื่องส่ง สัญญาณให้ดีขึ้น ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนหรือบูรณาการให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนชุมชนและสภาพของท้องถิ่น และให้ผู้เรียนเกิดประโยชน์โดยตรงสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ผู้บริหารควรอบรมเพิ่มความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีครอบคลุมทุกสาระควรมีการจัดสรรงบประมาณหรือขอรับสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ทุกสาระ
2. ควรจัดการฝึกอบรมเพิ่มความรู้สำหรับครูผู้สอนให้มีการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทุกสาระและใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้มากกว่าเดิม ครูผู้สอนและผู้ปกครองต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ประหยัด อดออม และอดทน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนกำหนดสาระการออกแบบและเทคโนโลยีให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมสู่โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ครบกระบวนการ โดยเริ่มจากการออกแบบและสร้างผลิตภัณฑ์ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุง เสนอแนวคิด จัดตั้ง เครือข่ายและจัดหาแหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยไปครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษา(ช่วงชั้นที่ 1 - 2) และระดับมัธยมศึกษา(ช่วงชั้นที่ 4) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้เรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี การศึกษาอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษา(ช่วงชั้นที่ 1- 2) และระดับมัธยมศึกษา(ช่วงชั้นที่ 3 - 4) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับ จังหวัดเพชรบุรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2547). หนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วงชั้นที่3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติมา ปรีดีดิolk. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.
- _____. (2543). กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 1 สิงหาคม 2543. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- จันทราณี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท บั๊กพอย์ท์ จำกัด.
- จิตตินันท์ เตชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.
- จำปี ทิมทอง. (2542). สภาพปัญหาและความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิตรา ศรีลัมพ์. (2547). การศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มสาระงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุมพล ศรีทองกุล. (2544, มกราคม). ควบกับการจัดกระบวนการเรียนรู้. วารสารวิชาการ. 4(1):6
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อักษรไทย.
- ถวิน ธาราโกชน; และศรีนัย ดำริสุข. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- ทศนา แวมณี. (2542, พฤษภาคม). “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ.” วิชาการ. 2(5) : 3-30.

- นริศ น้ำทิพย์. (2545). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา* สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2545). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาการวิจัยทางธุรกิจศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิต พฤตเศรณี. (2544). *การวิเคราะห์ตัวประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ครุศาสตร์เทคโนโลยี). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2538). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: พรวนการพิมพ์.
- พิชัย เสงี่ยมจิตต์. (2542). *การบริหารเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา*. อุบลราชธานี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไพฑูรย์ ไชยสมนึก. (2547). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา* สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2539). *การบริหารงานบุคคลภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด.
- วิชาการ, กรม. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). *รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเครือข่าย*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ระวีวรรณ อยู่สำราญ. (2545). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). *ปฎิบัติการศึกษไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : มติชน.

- ธนาธิป พรกุล. (2543). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- นพมาศ ชีวเวศน์. (2542). วิทาสังคมกับชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลาวัญญ์ จักรานุกัณ. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขา
บริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัด
การศึกษาภาคพิเศษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ เวทย์วิทยานุกัณ. (2546). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียน
กลุ่ม การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.2544 จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2542,มกราคม). “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโลกทัศน์ใหม่ ”
วารสารวิชาการ.2(1):22
ฉบับที่ 1. โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2547). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่2 (ฉบับปรับปรุง).กรุงเทพฯ:
ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- _____. (2548). รวมบทความแนวคิดทางอาชีวศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่.กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ ;และคณะ. (2543). เด็กเรียนรู้ด้วยคู่มืออาชีพ.กรุงเทพฯ : บริษัท ที.พี. พรินท์ จำกัด
สมบัติ บุญประคม. (2545,กุมภาพันธ์ – มีนาคม). “ครูกับการวิจัยในชั้นเรียนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
ทางเลือกใหม่ที่สนใจ” ประชาศึกษา. 3(1):3
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม.(2545).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2545). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหาร
โรงเรียน.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- สำออง งามวิชา. (2541). การวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อริชา จำปาเงิน. (2547). ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนกลุ่มสาระ
การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
เขต พื้นที่การศึกษาราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพชรบุรี).
เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. ถ่ายเอกสาร.

- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2540). *หลักสูตรและการมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2545). *หลักการสอน(ฉบับปรับปรุง)* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่ โอเอส
พรินติ้งเฮาส์.
- อารี พันธุ์มณี . (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ: ไผ่ไหม.
- Bennett ; Neville ; & Elizabeth Dummy. (1991). *The Nature and Quality of Task in
Co-operative Classroom Group*. Learning and In striation.
- Bloom ; Benjmin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York:
McGrew-Hill.
- Cronbach ; Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed.
NewYork :Haper and Row.
- Dollard ; Miller. (1981). *A Dictionary of Psychology*. Baltimore, Penguin Book. p 45.
- Katz Robert L. (1955 ,January – February). Skill of an Effective Administrator *Harvard
Business Review*. 33(2):46

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญ
หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือ
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

สำเนาจดหมาย 5 ฉบับ

รายชื่อโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย(Try out)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1

- 1.โรงเรียนวัดหนองปรัง(บุญมานุสรณ์)
- 2.โรงเรียนบ้านดอนมะขามช้าง
- 3.โรงเรียนวัดบางขุนไทร
- 4.โรงเรียนเซนต์โยเซฟเพชรบุรี
- 5.โรงเรียนสุวรรณรังสฤษฎ์วิทยาลัย
- 6.โรงเรียนอรุณประดิษฐ์
- 7.โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ราษฎร์วิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 2

- 1.โรงเรียนบ้านท่ายาง
- 2.โรงเรียนบ้านเขาอ่างแก้ว
- 3.โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ
- 4.โรงเรียนบ้านหนองโรง
- 5.โรงเรียนวัดพระพุทบาทเขาสูงช้าง
- 6.โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา
- 7.โรงเรียนเขื่อนเพชรชลประทานสงเคราะห์
- 8.โรงเรียนหนองจอกวิทยา

รายชื่อโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ที่ขอความอนุเคราะห์เพื่อตอบแบบสอบถาม

1. โรงเรียนบ้านคอกช้าง	25. โรงเรียนบ้านมรสวบ
2. โรงเรียนห้วยกอกวิทยาลัย	26. โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี 1
3. โรงเรียนคันกระได	27. โรงเรียนชัยเกษมวิทยา
4. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 65	28. โรงเรียนบ้านดอนสง่า
5. โรงเรียนบ้านหนองเสือ	29. โรงเรียนบางสะพานวิทยา
6. โรงเรียนอ่าวน้อยวิทยานิคม	30. โรงเรียนบ้านดอนสำราญ
7. โรงเรียนพัฒนศาสตร์วิทยา	31. โรงเรียนบ้านสวนหลวง
8. โรงเรียนประจวบวิทยาลัย	32. โรงเรียนโสตศึกษาเทพรัตน์
9. โรงเรียนพระแม่มาลีประจวบคีรีขันธ์	33. โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว
10. โรงเรียนบ้านคลองวาฬ	34. โรงเรียนธนาคารออมสิน
11. โรงเรียนพัฒนาประชาชนเคราะห์	35. โรงเรียนบ้านทองมงคล
12. โรงเรียนบ้านห้วยน้ำพุ	36. โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์
13. โรงเรียนบ้านห้วยยางมิตรภาพ	37. โรงเรียนบ้านในลือค
14. โรงเรียนห้วยยางวิทยา	38. โรงเรียนบ้านบางสะพานน้อย
15. โรงเรียนอรุณวิทยา	39. โรงเรียนบ้านหนองซ้อง
16. โรงเรียนสมาคมเลขานุการสตรี 2	40. โรงเรียนบางสะพานน้อยวิทยานิคม
17. โรงเรียนทับสะแกวิทยา	41. โรงเรียนบ้านไชยราช
18. โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง	42. โรงเรียนอนุบาลบางสะพานน้อย
19. โรงเรียนวัดหนองหอย	43. โรงเรียนมูลนิธิศึกษา
20. โรงเรียนบ้านอ่างทอง	44. โรงเรียนบ้านไร่บนสามัคคี
21. โรงเรียนบ้านหนองมะค่า	45. โรงเรียนบ้านบางเจริญ
22. โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร	46. โรงเรียนบ้านทองอินทร์
23. โรงเรียนวัดดอนยาง	47. โรงเรียนวัดกำมะเสน
24. โรงเรียนธงชัยวิทยา	48. โรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด

รายชื่อโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
ที่ขอความอนุเคราะห์เพื่อตอบแบบสอบถาม

1. โรงเรียนบ้านหนองตะเภา	22. โรงเรียนบ้านหนองเกด
2. โรงเรียนบ้านห้วยมงคล	23. โรงเรียนอนุบาลกุยบุรี(วัดวังยาว)
3. โรงเรียนบ้านเนินพยอม	24. โรงเรียนวัดดอนยายหนู
4. โรงเรียนบ้านหนองพรานพุก	25. โรงเรียนหัวหิน
5. โรงเรียนบ้านทับใต้	26. โรงเรียนหัวหินวิทยาคม
6. โรงเรียนบ้านห้วยไคร้	27. โรงเรียนหนองพลับวิทยาคม
7. โรงเรียนอานันท์	28. โรงเรียนรัชตวิทยาคม
8. โรงเรียนโรตารีกรุงเทพ	29. โรงเรียนเมืองปราณบุรี
9. โรงเรียนบ้านตำหรุ	30. โรงเรียนปากน้ำปราณวิทยา
10. โรงเรียนบ้านหนองยิงหมี่	31. โรงเรียนเตรียมอุดมพัฒนาการปราณบุรี
11. โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม	32. โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม
12. โรงเรียนบ้านหนองหอย	33. โรงเรียนกุยบุรีวิทยา
13. โรงเรียนบ้านพุน้อย	34. โรงเรียนยางชุมวิทยา
14. โรงเรียนบ้านลาดวิถึ	35. โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย
15. โรงเรียนบ้านหนองคาง	36. โรงเรียนวังไกลกังวล
16. โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง	37. โรงเรียนเขวงค์ดีศึกษา
17. โรงเรียนบ้านสามร้อยยอด(บุญรักษ์ชูทิศ)	38. โรงเรียนรัชชวิทยา
18. โรงเรียนบ้านหนองขาม	39. โรงเรียนวันทามาริอา
19. โรงเรียนบ้านศาลาล้อย	40. โรงเรียนวราวัฒน์วิทยา
20. โรงเรียนบ้านหนองจิก	41. โรงเรียนอุดมศึกษา
21. โรงเรียนบ้านดอนกลาง	42. โรงเรียนสมถวิล

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน 5 ด้าน คือ ด้านสาระ การดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

3. ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานหรือต่อสถานศึกษาของท่านแต่ประการใดฉะนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ผิด ขอให้ท่านตอบโดยคำนึงถึงความรู้สึกที่แท้จริงให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับท่านมากที่สุด

1. อายุ

☐ ต่ำกว่า 40 ปี

☐ 40 - 60 ปี

2. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี

☐ 15 – 16 ปีขึ้นไป

4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในรอบ 3 ปี

☐ ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

☐ เคยเข้ารับการฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 5 ด้าน คือ ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ด้านสาระการอาชีพ ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความคิดเห็นของท่านที่ตรงกับตามความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว					
1. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการและวิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน					
2. ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสมกับงาน					
3. ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนในการเก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม					
4. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านงาน บ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ					
5. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน					
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่สามารถนำมาใช้ในการดำรงชีวิต					
7. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานโดยใช้พลังงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี					
8. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน					
9. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีขั้นตอน					
10. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน					
12. ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆอย่างหลากหลาย					
13. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้มีความสนุกสนานเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
ด้านสาระการอาชีพ					
14. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานของงานในการประกอบ อาชีพที่สุจริต					
15. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอาชีพที่สุจริตให้มีคุณภาพ					
16. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำแนวทางในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพที่สุจริต					
17. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต					
18. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการทำงานเป็นกลุ่ม					
19. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ					
20. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ					
21. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต					
22. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน					
23. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกอาชีพที่สุจริตตามความถนัดของตนเอง					
24. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบต่างๆครบถ้วนต่อการส่งเสริมอาชีพที่สุจริตให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี					
25. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี					
26. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ในการทำงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม					
27. ครูผู้สอนเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน					
28. ครูผู้สอนจัดเตรียมแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและสืบค้นข้อมูล					
29. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้					
30. ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้และวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอน					
31. ผู้เรียนนำเสนอแนวคิดการออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย					
32. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
33. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิดอย่างรอบคอบ ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้					
34. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนโครงการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
35. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่ผู้เรียน					
36. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยการฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้มีความคิดและวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีคุณภาพเกิดผลดีต่อสิ่งแวดล้อม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน					
ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ					
38. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
39. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆได้					
40. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ					
41. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศได้					
42. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้					
43. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ					
44. ครูผู้สอนฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
45. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล					
46. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล					
47. ครูผู้สอนฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์					
48. ครูผู้สอนสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรมในเรื่องความรับผิดชอบของการสร้างชิ้นงานคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ					
49. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสารและการให้บริการกับหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจต่างๆ					
50. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วางแผนการทำงานในอาชีพสุจริตได้อย่างเป็นขั้นตอน					
51. ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
52. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถผลิต ออกแบบ และสร้างงานอาชีพที่สุจริตได้					
53. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ส่งเสริมผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า					
54. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญาไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น					
55. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อได้					
56. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประกอบอาชีพได้					
57. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถบำรุงรักษา ซ่อมแซม โปรแกรมและข้อมูลให้อยู่ในสภาพใช้การได้เสมอ					
58. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำงานด้วยเทคโนโลยี					
59. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักมีจิตสำนึกเรื่องความรับผิดชอบต่อการสร้างชิ้นงานเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณธรรม					
60. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ผลงานที่ส่งผลต่อชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม					

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1. ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว

1.1 ปัญหา.....

.....

1.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. ด้านสาระการอาชีพ

2.1 ปัญหา.....

.....

2.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี

3.1 ปัญหา.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 ปัญหา.....

.....

4.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

5. ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

5.1 ปัญหา.....

.....

5.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

ภาคผนวก ค

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (IOC)

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (IOC)

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว						
1. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการและวิธีการ ขั้นตอนกระบวนการ ทำงาน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
2. ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนเกิดทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์ได้ อย่างเหมาะสมกับงาน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
3. ครูผู้สอนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนในการเก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุและ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานได้อย่าง เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
4. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะ พื้นฐานในด้านงานบ้าน งานเกษตร งาน ช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
5. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตาม กระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมที่สามารถนำมาใช้ในการ ดำรงชีวิต	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
7. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด สร้าง สรรค์ในการทำงานโดยใช้พลังงาน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง คุ้มค่าและถูกวิธี	+1	+1	+1	+3	1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
8. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน	+1	+1	+1	+3	1.0	คัดเลือก
9. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีขั้นตอน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
10. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
11. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักทางเลือกรด้วยวิธีต่างๆในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม	+1	0	-1	0	0	ตัดทิ้ง
12. ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
13. ครูผู้สอนมีการฝึกให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆอย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	3	+1.0	คัดเลือก
14. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้มีความสุขสนุกสนานเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน	+1	+1	+1	3	+1.0	คัดเลือก
15. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติงานด้วยความประณีตรอบคอบ ปลอดภัย สะอาดจนงานสำเร็จ และพึงพอใจในการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านสาระการอาชีพ						
16. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานของงานในการประกอบ อาชีพที่สุจริต	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
17. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการประกอบอาชีพที่สุจริตให้มีคุณภาพ	+1	0	0	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
18. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอาชีพที่สุจริตให้มีคุณภาพ	+1	+1	0	+2	+0.6	คัดเลือก
19. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำแนว ทางในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพที่สุจริต	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
20. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำงานอาชีพที่สุจริต	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
21. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
22. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
23. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่เหมาะสมกับอาชีพ	+1	0	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
24. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
25. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
26.ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกอาชีพที่สุจริตตามความถนัดของตนเอง	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
27. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบ ต่างๆครบถ้วนต่อการส่งเสริมอาชีพที่สุจริตให้ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	+1	+1	0	+2	+0.6	คัดเลือก
28. ครูผู้สอนจัดสถานที่เพื่อส่งเสริมการ ประกอบอาชีพในการหารายได้ระหว่างเรียน	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
29.ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยการจำลอง สถานการณ์เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่ สุจริตให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง	0	+1	0	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
30. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยบรรยาย เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่สุจริตให้ผู้เรียน มีปสรูปความรู้	0	0	+1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
ด้านสาระการออกแบบและเทคโนโลยี						
31.ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและ การใช้เทคโนโลยี	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
32. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถ เลือกใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ในการทำงาน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
33. ผู้เรียนมีทักษะในการคิดอย่างมีระบบและ ออกแบบงานได้อย่างถูกต้องตามธรรมชาติ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี	+1	+1	-1	+1	0.3	ตัดทิ้ง
34. ครูผู้สอนเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดโดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
35. ครูผู้สอนจัดเตรียมแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและสืบค้นข้อมูล	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
36. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
37. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับชีวิตและสังคม	0	+1	0	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
38. ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้และวิธีการแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอน	0	+1	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
39. ผู้เรียนนำเสนอแนวคิดการออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
40. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
41. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิดอย่างรอบคอบ ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้	+1	+1	0	+2	+0.6	คัดเลือก
42. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนโครงการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
43. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
44. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยการฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้มีความคิดและวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีคุณภาพเกิดผลดีต่อสิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
45. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+3	1.0	คัดเลือก
ด้านสาระเทคโนโลยีสารสนเทศ						
46. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
47. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล	0	0	+1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
48. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
49. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
50. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
51. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
52. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
53. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตนเองโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี	0	0	+1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
54. ครูผู้สอนฝึกทักษะการคิดให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0	+1	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
55. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้หลักการคิดคำนวณพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูล	+1	+1	-1	+2	+0.6	คัดเลือก
56. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างชิ้นงานและมีคู่มือการใช้งานตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	0	+1	-1	0	0	ตัดทิ้ง
57. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
58. ครูผู้สอนฝึกทักษะให้ผู้เรียนใช้ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมและภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์	+1	+1	0	+2	+0.6	คัดเลือก
59. ผู้เรียนมีทักษะการใช้งานซอฟต์แวร์สำเร็จรูป	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
60. ครูผู้สอนสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรมในเรื่องความรับผิดชอบของการสร้างชิ้นงานคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน	0	+1	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
ด้านสาระเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ						
61. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัญหาในการทำงานได้อย่างมีขั้นตอน	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
62. ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสารและการให้บริการกับหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจต่างๆ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
63. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วางแผนการทำงานในอาชีพสุจริตได้อย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
64. ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	0	+1	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
65. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถผลิต ออกแบบ และสร้างงานอาชีพที่สุจริตได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
66. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ส่งเสริมผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
67. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภูมิปัญญาไทยและสืบสานวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
68. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
69. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประกอบอาชีพได้	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
70. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถบำรุงรักษา ซ่อมแซม โปรแกรมและข้อมูลให้อยู่ในสภาพใช้งานได้เสมอ	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	การ คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
71. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำงานด้วยเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+3	+1.0	คัดเลือก
72. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักมีจิตสำนึกเรื่องความรับผิดชอบต่อการสร้างชิ้นงานเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณธรรม	+1	+1	0	+2	+0.6	คัดเลือก
73. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพการงานที่สุจริต	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง
74. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียนในการทำงานประดิษฐ์ผลงานที่ส่งผลต่อชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม	0	+1	+1	+2	+0.6	คัดเลือก
75. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของการใช้เทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการทำงานและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	+1	+1	-1	+1	+0.3	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คือ นางอารีย์พร อรรถวุฒิกุล ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คือ นางจूरรัตน์ สุพรรณโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านลาดวิถึ

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คือ นายสุชาติ ปรีดีเปรม ครูชำนาญการโรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

- 1 นางอารีย์พร อรรถวุฒิกุล ตำแหน่งศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
การศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2 นางจุรีรัตน์ สุพรรณโรจน์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านลาดวิถี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
การศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3 นายสุชาติ ปรีดีเปรม ตำแหน่งครูชำนาญการโรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2
การศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ นามสกุล	นางทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์
วัน เดือน ปี เกิด	31 ธันวาคม 2499
สถานที่เกิด	อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	72 หมู่ 6 ตำบลศาลาล้อย กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองคาง ตำบลศิลาลอย กิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนต้น
	โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2524	ป.กศ.สูง (เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ. 2527	ค.บ. (เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
พ.ศ. 2550	กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

